



JEZERO ZA KOPANJE — Ob številnih jezerih v Šaleški dolini smo dobili »še enega«. Ob sončnih dnevih že privablja prve kopalce, ki so se naveličali velike gneče na bazenih. To jezero smo

dobili po zaslugi Rudnika, ki je pregradil del Plevelovega sedaj Velenjskega jezera, ga napolnil s čisto vodo in tudi z ribami.

Občinski svet ZSS Mozirje

Solidarnost Gorenju

Razmere v Gorenju so znane, znano pa je tudi dejstvo o solidarnosti akciji za delavce z najnižimi dohodki, ki je v celjski regiji ustavljena. Razlogi so takšni ali drugačni, o tej odločitvi pa so razpravljali tudi člani predsedstva občinskega sveta zveze sindikatov Mozirje in sprejeli naslednje stališče:

»Prav je, da spregovorimo o solidarnostnem dnevu, ki bi ga morali prispevati vsi delavci celjske regije za tiste delavce v Gorenju, ki prejemajo zaimane osebnih dohodkov, oziroma še nižje od teh. Odveč je govoriti v kakšnem položaju je danes Gorenje, saj problem več ali manj vsi poznamo. Tu so dolгови preteklosti, svoje je terjal hiter razvoj, prav tako neusklajeno gibanje cen v jugoslovanskem prostoru, pa še marsikaj drugega je vplivalo nato, da je Gorenje danes takšno kot je. Kdo v Gorenju vse to danes

najbolj čuti? Občutijo predvsem tisti, zaradi katerih smo v sindikatih celjske regije pričeli z akcijo, ki je naletela na precej pozitivnih, pa seveda tudi negativnih odmevov. To so delavci z najnižimi osebnimi prejemki. Pozitivni odmevi so akcijo v celoti podpirali, žal pa so bili močnejši negativni, ki so akcijo porušili. Slednji so se omejevali zgolj na zahtevo, da je treba poiskati krivice, ki so odgovorni za sedanji položaj Gorenja. Pojavljale so se številne opazke, ki prav gotovo nimajo nič skupnega s solidarnostjo do so-delavcev, ki so pomoči prav gotovo potrebni.

Prav nič nismo pomislili, da se bomo morda nekoč v takšnem položaju znašli tudi mi, ki smo bili tako glasno proti, da bomo morda tudi mi potrebovali delavce v občini, regiji ali republiki, da bodo prispevali delček pomoči in nam vendarle pomagali na drugačen način, ko smo to storili mi, ki smo pomoč takorekoč odklonili.

Trdimo lahko, da je bila večina naših delavcev pripravljena, da sodelavcem v Gorenju pomagamo, ali z enodnevnim zaslužkom, ali kako drugače. Res pa je, da so tudi naši delavci zatrjevali, da bi odgovornost za nastale razmere, vendarle morali ugotoviti, tako moralno, kot materialno.

Dokaz kako nezrelo smo se vsi v akciji obnašali je tu, je pa zagotovo tudi opozorilo, kako ne smemo delati drugič. Če se bomo popolnoma zapirali za lastne plotove, delali vsak zase, ne meče se za okolje, potem to zagotovo niso tisti odnosi, ki smo jim rekli humani socialistični odnosi. Stabilizacija je terjala svoj davek, ta beseda pa ni zgolj ekonomskega pomena, temveč pomeni tudi spremembo našega načina družbenega mišljenja, odnosov do dela in medsebojnih odnosov.

Na Turnu v Titovem Velenju

Obrali 4,5 tone črnega ribeza

Delavci delovne enote Kmetijstva Šoštanj so letos na Turnu na površini 0,6 hektarja pridelali 4,5 tone črnega ribeza. Izkoristili so lepe dneve in zrel pridelek, ki je bil kljub manjši pozebi zadovoljive kakovosti, obrali v šestih dneh. Pri obiranju ribeza, ki ga je v celoti odkupil celjski Etol, so tudi letos pomagali šolarji, dijaki in upokojenci, ki so za kilogram obranega ribeza zaslužili od 16 do 18 dinarjev. Poudariti velja, da je odkupna cena črnega ribeza 74, rdečega pa 54 dinarjev.

B. M.

Krvodajalstvo

Znova lepa udeležba

Ze velikokrat smo v našem tedniku zapisali, da se naša občina po številu krvodajalcev uvršča v sam vrh v republiki.

Občani Titovega Velenja so tudi na zadnji krvodajalski akciji, ki je bila v prostorih rekov Družbene prehrane, izkazali svojo solidarnost in humanost. Izredne poletne akcije, ki jo je organiziral občinski odbor Rdečega križa Velenje za Zavod za transfuzijo krvi Ljubljana, se je udeležilo kar 483 darovalcev krvi, med njimi največ rudarjev in delavcev Gorenja. Občinski odbor Rdečega križa Velenje se jim za njihovo izkazano humanost seveda toplo zahvaljuje.

Šaleška in Gornja Savinjska dolina

Hude posledice toče

Neurje s točo, ki je prejšnjo nedeljo divjalo po Gornji Savinjski dolini, je povzročilo veliko škodo, zlasti na kmetijskih površinah in na strehah. Po dosedanjih ocenah je toča na širšem področju Rečice ob Savinji samo na nasadih hmelja uničila za 15 milijonov dinarjev pridelka. Skupno škoda v kmetijstvu presega 23 milijonov, za najmanj 400.000 dinarjev pa je uničenih kritin na strehah in rastlinjakih. Seveda velja omeniti, da sem še ni všteta škoda, ki jo ocenjujejo v delovnih organizacijah.

Seveda so se v moziški občini takoj lotili ukrepov, da bi posledice neurja v kar največji meri omilili. Izvršni svet občinske skupščine je zadalil Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo, da takoj prične z akcijo dognojevanja koruze in z zaščitnim škropljenjem krompirja, saj se že pojavljajo plesen in druge bolezni. Dejstvo je, da zlasti dušičnih gnojil ni dovolj na zalogi. Nekaj jih imajo kmetje sami, zadruga pa je poslala na INO zahtevek za nujno pošiljko 250 ton dušičnih gnojil. Sprejeli so tudi zadolžitve, da takoj preskrbijo dovolj kritin za popravilo streh. Vse te akcije v občini usklajujejo z republiškim komitejem za tržišče in splošne gospodarske zadeve ter komitejem za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Za prvo pomoč pri popravilu streh je stanovanska skupnost namenila 300.000 dinarjev brezobrestnega kredita, toliko pa je prispeval tudi rezervni sklad. Od tega je po-

lovica namenjena za najnужnejše intervencije v kmetijstvu, polovica pa za popravilo streh. Prav tako bodo imeli kmetje olajšave pri dajatvah, pač glede na odstotek uničenja pridelkov na njivskih površinah.

Zadnja neurja s točo niso prizanesla tudi občini Velenje, še posebej prizadeto je kmetijstvo, saj je bilo uničenih veliko poljščin, posevkov in krme. Najhuje so prizadeta področja Plešivca, Graške gore, Pake, in Kozjaka kjer je toča oklestila vse posevke tudi do 100 odstotkov. Močno poškodovana so tudi hmeljišča in ostali posevki v Paški vasi, Velikem vrhu, Gorenju, Šmartnem, Rečici, Ložnici, Bevcu, Lazah, Šentilju in Konovem, pa tudi na družniškem polju in Ravnah.

Po prvih ocenah je v teh krajih toča poškodovala hmeljišča od 20 do 82 odstotno. Poleg tega so močno poškodovani nasadi sadnega drevja. Sadje je v Šmartnem in na velenjskem griču poškodovano 80 — odstotno, na Turnu pa nekoliko manj.

Zlasti pereče bo vprašanje krme za živino, saj je hudo poškodovana koruza in vsa ostala krma. Težave bo treba čimbolj omiliti, zato so pri TOK Kmetijstvo Šoštanj imenovali posebno komisijo, ki bo poskrbela za ustrezne ukrepe, čeprav brez širše družbene pomoči tudi ne bo šlo. Zagotovo pa je, da bo celotna proizvodnja, tako v družbenem, kot v zasebnem sektorju manjša za 20 — 30 odstotkov.

Novinarska konferenca o usodi RTC Golte

V stečaj in v sozd Merx

Pretekli petek je bila v Celju novinarska konferenca, ki jo je sklical medobčinski svet SZDL Celje skupaj z iniciativnim odborom za sanacijo RTC Golte, prisotni pa so bili tudi predstavniki sveta občin, MS ZKS, MS ZSS, tozda RTC Golte in sozd Merx.

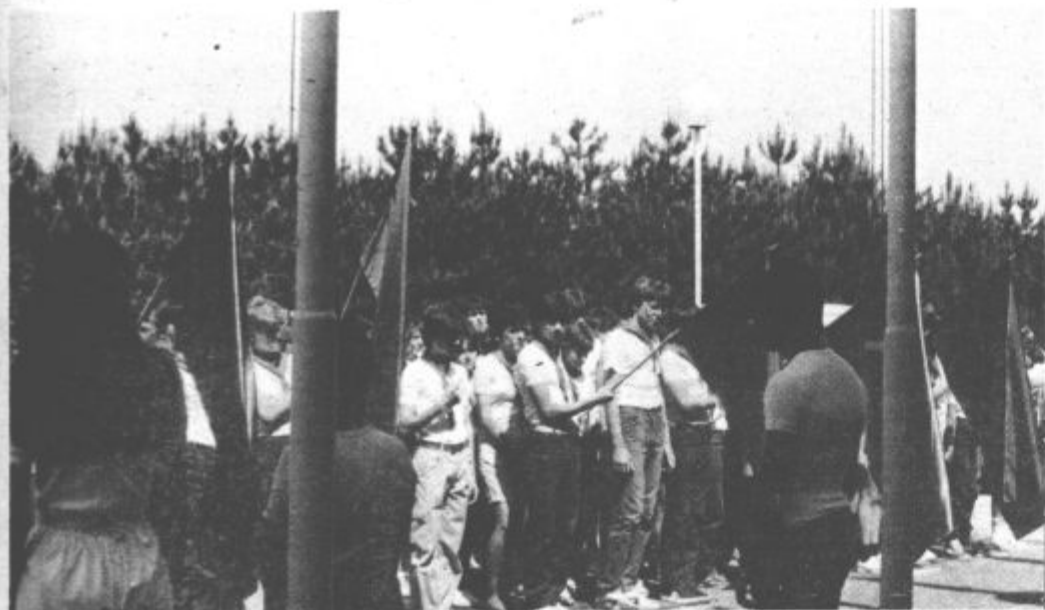
Predsednik iniciativnega odbora Jože Jan je povedal novinarjem, da jim kljub velikim prizadevanjem ni uspelo uresničiti posameznih ključnih nalog iz operativnega programa za sanacijo centra sprejetega lanskega oktobra. Predvsem niso mogli zbrati denarja za pokritje izgube iz leta 1983 v višini 24,2 milijona dinarjev, odpisati ali odložiti pretekle obveznosti in zagotoviti v celoti sistemske dolgoročne vire za tekoče poslovanje in nadaljnji razvoj. Zato so se odločili za stečajni postopek, s čimer bi odpisali stare obveznosti, RTC Golte pa bi se nato vključile v sozd Merx kot delovna organizacija posebnega družbenega pomena za celjsko območje, še zlasti za občine Celje, Mozirje, Velenje in Žalec. Vzpostavitve nove delovne organizacije bi ustanovili tudi družbeni svet — imenovali bi ga skupščine omenjenih štirih občin, s čimer bi bila zagotovljena določena družbena skrb, pa tudi

njegov regijski značaj. Na konferenci so posebej poudarili, da je center nujno potreben temu območju, zlasti glede množične telesnokulturne dejavnosti, in da bi bil nemogoče sprejeti velike predvsem, moralnopolitične odgovornosti ob njegovi morebitni likvidaciji, kajti v njegov razvoj centra je bilo v dosedanjem obstoju vloženih veliko sredstev. Vsi so si bili tudi enotni, da je treba izkoristiti dane naravne možnosti, da je lokacijsko zelo blizu delovnim ljudem tega območja, zato ga je treba vključiti v močno delovno organizacijo, da se ne bo vsako leto ubadal z izgubo.

Skratka, postaviti je treba trdne temelje za njegov nadaljnji razvoj.

Predsednik kolektivnega poslovnega odbora sozda Merx Franc Ban je povedal, da bo predvidoma že do sredine prihodnjega meseca znan njihov pogled in njihov program nove delovne organizacije, ki bo moral vsebovati razvoj tako zimskega kot letnega turizma.

Na sestanku so tudi ocenili, da je kolektiv tozda RTC Golte vložil veliko truda, da je bila zadnja zimska sezona uspešna. Na Golteh so namreč v pretekli sezoni dosegli rekorden obisk, saj je bilo v času od 1. januarja do 6. maja letos kar 67 tisoč obiskovalcev. Doslej jih je bilo največ leta 1977, ko je prišlo na Golte 55 tisoč obiskovalcev. Prav zato so se posebej zavzeli, da morajo vzporedno s stečajnim postopkom teči tudi druga potrebna dela za nemoteno obratovanje in poslovanje Golt, še zlasti v zimski sezoni, ki je pred nami.



PRVO SREČANJE PIONIRJEV TITOVH MEST — Na prelepi planoti Golak, približno 120 kilometrov od Titovega Velea, je bilo v tem mesecu prvo srečanje pionirjev Titovih mest. Mladi iz vseh republik so se med sabo spoprijateljili in se vrnili domov s prečudovitimi občutki. Več o tem na 8. strani

M CLUB

M CLUB

TOVARNIŠKO ZNIŽANJE letne konfekcije za 30 % od 20. 7. 1984 dalje v trgovinah Modnega salona v Titovem Velenju, salonu M in industrijski prodajalni.

Ne zamudite ugodne priložnosti!

Izvršni svet Sob Velenje

Podprli ukrepe predsanacijskih programov

Na 105. seji so člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje namenili predsanacijskim programom delovne organizacije Elektrokovinarska oprema, in sicer tozda Tehnološka oprema, Komercialni promet, Instalacije precej pozornosti.

Elektrokovinarska temeljna organizacija Tehnološka oprema je prvo četrtletje v tem letu zaključila z 8.439 tisoč dinarji izgube. Vzrok za to je nizka realizacija v primerjavi z visokim deležem porabljenih sredstev. Zaposleni te temeljne organizacije naj bi izpad celotnega prihodka prvega kvartala nadomestili že v drugem četrtletju letos. To naj bi dosegli z doslednim izkoriščanjem vseh razpoložljivih zmogljivosti, boljšim načrtovanjem proizvodnje, poiskati pa morajo tudi nove in zanesljivejše kupce. Za uresničitev teh nalog ima temeljna organizacija Tehnološka oprema že izdelane podrobne programe aktivnosti, in sicer na kadrovske, prodajne, sklepanje pogodb bo odslej preverjala strokovna služba, posebno pozornost bodo namenili rokovi in tudi kvalitetni izdelavi tako v orodjarni kot v strojegradi-

nji. Svoj delež k odpravljanju izgub pa naj bi tej temeljni organizaciji prinesla organizirana in usmerjena inventivna dejavnost.

Delovna organizacija Eko, tozdr Komerciala-promet ni prav nič v boljšem položaju. Tudi v tej temeljni organizaciji beležijo v prvih mesecih tega leta negativne rezultate gospodarjenja. Ti so odraz prenizke prodaje gotovih izdelkov, saj s pridobivanjem oziroma pridobljenim celotnim prihodkom temeljna organizacija ne pokriva lastnih stroškov za svoje poslovanje. Se vedno so visoke zaloge obratnih sredstev, vzrok za izgubo pa je tudi v neustrezni strukturi in viru pokrivanja obratnih sredstev.

Med zunanje vzroke za izgubo delavci temeljne organizacije Komerciala-promet štejejo stalno povečevanje cen prodajalcev, zahteve kupcev za devizno soudeležbo in za združevanje sredstev za sovlaganje, neurejene razmere na trgu zaradi cenovne politike, nelikvidnost kupcev ter finančno nedisciplino. Med notranje pa sodijo povečanje zalog repromateriala in gotovih izdelkov, nedoslednost pri izvajanju prodajne in nabavne politike, neorganiziran

prevoz, premajhna aktivnost za znižanje lastnih stroškov ter še neurejene kadrovske zadeve. Zaposleni v tej ekovi temeljni organizaciji so že pristopili k odpravljanju motenj v poslovanju. Z organizacijsko urejenostjo komercialne službe kot celote, konkretnim programom zniževanja zalog, omejevanjem nabave, boljšo delovno disciplino, ureditvijo kooperacijskih odnosov ter z usklajenostjo med nabavo, proizvodnjo in prodajo pa naj bi ob devetmesečju ti ukrepi že prinesli željene pozitivne rezultate.

Tudi temeljna organizacija Instalacije, prav tako v delovni organizaciji EKO, se je ob prvem četrtletju znašla na listi izgubašev. Izguba znaša 2.973 tisoč dinarjev. Zmanjšanje naložb je tej temeljni organizaciji povzročilo precej težav, še zlasti pri programu instalacijskih dejavnosti. Prav zaradi tega so zaposleni izdelali program prestrukturiranja instalacijske dejavnosti. Program EKI že več let ne ustvarja dovolj celotnega prihodka za pokrivanje stroškov poslovanja. Visoke zaloge tega programa povzročajo visoke

stroške financiranja (obresti), ki znižujejo čisti dohodek. Veliko boljše možnosti za doseganje ugodnejših rezultatov gospodarjenja daje program PEN. Zato bodo zaposleni v tozdu Instalacije zmanjšali dejavnost programa EKI samo za lastne potrebe, količinsko pa povečali prodajo in proizvodnjo že razvitih programov PEN, dopolnili izbor že osvojenih programov ter razvili nove. Ta program bo odslej predstavljal glavno dejavnost tega tozda in bo plod lastnih razvojnih dosežkov. Zaposleni predvidevajo ostanek čistega dohodka že v letu 1985, in sicer v višini 11.454 tisoč dinarjev. Člani izvršnega sveta so zato v celoti podprli preusmeritev delovne organizacije Elektrokovinarska oprema tozdr Instalacije, saj temelji na tržnih osnovah in daje izvozne možnosti. Menili pa so, da je treba te ugotoviti, določiti oblike ter se tesneje povezovati z zmogljivostmi v Gorenju.



Letošnja žetev bo nekoliko pozna. Zaradi nenehnega deževja in toče bo tudi pridelek manjši.

Občinska konferenca ZRVS Velenje

Med boljšimi v republiki

Kot vsa leta doslej, je občinska konferenca ZRVS Velenje tudi letos nadvse skrbno organizirala obvezna predavanja za rezervne vojaške starešine. Tudi letošnji program je bil zelo pester in široko zastavljen. Z obiskom na letošnjih predavanjih pa niso povsem zadovoljni. Vzrok za to je med drugim tudi v tem, da so s predavanji pričeli precej pozno. V juniju so namreč nekatere krajevne organizacije že pričele s tekmovanji s področja splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

Med prvimi je bila krajevna organizacija Podkraj—Kavče z aktivom v Sentilju, ki je tekmovanje združila z obrambnim dnevom krajevne skupnosti. Zatem so sledila tekmovanja v krajevnih organizacijah Šalek—Gorica, Pesje, Konovo z aktivom Paka, Družmirje—Gaberke in drugod. Nekatere organizacije bodo tekmovanja izvedle po dopustih. Po teh tekmovanjih bo seveda na vrsti še občinsko tekmovanje,

kasneje pa se bodo pričele priprave na preverjanje znanja rezervnih vojaških starešin za letošnje leto. Okvirna vprašanja za to preverjanje so objavljena v februarjski številki Naše obrambe.

Dosedanji potek usposabljanja rezervnih vojaških starešin v občini Velenje ocenjuje Martin Budna, predsednik komisije za idejno politično izobraževanje, strokovno — vojaško in samostojno usposabljanje. »Zveza rezervnih vojaških starešin sodi med najmočnejše organizacije v občini, tako po številu članstva, kot po aktivnosti. Velja pa omeniti, da je aktivnih le dobra polovica članov. ZRVS zavzema v našem sistemu SLO čedalje vidnejšo vlogo, saj si brez nje podružbljanja obrambe prav gotovo ne moremo več zamisliti, tako zaradi njene strokovne vloge in zaradi dejstva, da je večina komandnega kadra vključenega prav v naše vrste. Čeprav smo šele pred nedavnim obravnavali splošne vojaške teme, je v tem letu poudarek predvsem na delu z narodno zaščito in na nudenju strokovne pomoči obrambnim sestavinam v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

ZRVS se v procesu podružbljanja čedalje bolj odpira, predvsem za tiste člane, ki so kakorkoli vključeni v obrambne priprave. Prav zaradi tega smo v lanskem letu

pričeli prirejati tekmovale orientacijske pohode s podarkom na preizkušanju vojaških spretnosti. Tekmovanja organizirajo vse krajevne organizacije. Letos bo občinsko tekmovanje, na katerem sodelujejo po tri najboljše ekipe iz krajevnih organizacij, posvečeno občinskemu prazniku in ga bomo verjetno izvedli na Slemenju. Omenjena tekmovanja so odprta in nanje vabimo vse, ki menijo, da jim bodo koristila. Za člane so tekmovanja seveda obvezna. V lanskem letu se je tekmovanje udeležilo okrog 400 občanov, kar je bilo zadovoljivo, letos pa jih pričakujemo precej več. Dosedanja tekmovanja dokazujejo, da jih bo zares bistveno več.

Torej glede na programe, ki so za vso republiko enotni, menim, da jih v naši občini v primerjavi z drugimi zelo dobro uresničujemo. Kljub temu seveda ne smemo biti povsem zadovoljni. Trudimo se, da bi uvedli sodobnejše teme s katerimi bi lahko bolj neposredno pomagali uresničevati naše obrambne naloge. Zahtevamo od aktivna predavateljev, da se pri razlagi potrudijo, da predavatelji uporabljajo sodobne metode učenja, da gredo na teren, da imamo zbor, skratka program moramo zastaviti tako, da bo zanimiv za večino članstva. S tem želimo pridobiti čimveč tistih članov, ki sedaj ne kažejo preveč zanimanja za delo. B. Mugerle

Center srednjih šol — tozdr Dom učencev

Za potrebe je dovolj 480 ležišč

Reforma usmerjenega izobraževanja je obetala izboljšanje mreže šol in s tem večje potrebe po domskem prostoru. Zato smo se v velenjski občini odločili za dom s 720 ležišči.

Ker pa se je tudi na tem področju zgodilo, kot že ničlikokrat doslej, da smo ostali v republiki le na pol poti, so ostale domske zmogljivosti prazne. Število učencev se je zmanjšalo (leta 1979 477, letos pa le 215). Na to je vplival tudi spremenjen družbeni odnos do rudarstva, kar pa je dvignilo zanimanje učencev iz najbližje okolice. S padanjem števila učencev je bilo tudi poslovanje doma učencev vse prej kot zadovoljivo. Leto 1982 je dom zaključil z 2,4 milijonov dinarjev izgube, preteklo leto pa je znašal ostanek čistega dohodka 3,5 milijona dinarjev. Takšen ugoden poslovni rezultat so zaposleni dosegli zaradi pridobitve programa izobraževanja libijskih študentov, pogodbe o nastavitvi delavcev TRA iz Bihača ter zimskega mladinskega turizma.

Tudi prvo četrtletje letošnjega

leta je ta temeljna organizacija zaključila zelo uspešno, s 4,4 milijona dinarjev čistega dohodka, vendar tega rezultata niso dosegli z vzgojno dejavnostjo doma.

Da ohranimo osnovno dejavnost doma učencev, se moramo v naši občini nujno dogovoriti o spremembi namembnosti odvečnih zmogljivosti ter za ustrezno zapolnjevanje in financiranje tistih, ki jih glede na kadrovske potrebe morajo delavci ohraniti kot domski prostor. Po ocenah naj bi za domače potrebe zadoščalo 480 ležišč (dva stolpiča), za preostalih 240 (en stolpič) pa je treba skupaj z Rek Franc Leskošek Luka in skupščino občine Velenje spremeniti namembnost. Brez velikih vlaganj je namreč domače prostore moč preurediti v učne prostore za potrebe usmerjenega izobraževanja.

Za nemoteno poslovanje doma učencev tudi z zmanjšanimi zmogljivostmi, 480 ležišč, je prav tako treba uresničiti sprejete dolgoročne in kratkoročne ukrepe.

O tem vprašanju so na zadnji

seji spregovorili tudi člani velenjskega izvršnega sveta in program ukrepov za odpravo motenj v poslovanju doma učencev podprli, prav tako tudi ukrepe komiteja za družbene dejavnosti v zvezi s to problematiko. Seveda je treba kadrovsko zasedbo uskladiti glede na dejansko zasedenost doma pri 480 ležiščih, stolpič C začasno, vendar takoj, ponuditi vsem zainteresiranim koristnikom. Ena od dolgoročnih rešitev, ki jo predlaga komitej za družbene dejavnosti, je zamenjava poslovnih prostorov z delovno organizacijo Inženiring, katerih prostori naj bi se nato izkoristili za potrebe usmerjenega izobraževanja, zdravstva, skupne službe sis in enote strokovne službe skupnosti pokojninsko invalidskega zavarovanja. Skupščina podpisnikov Samoupravnega sporazuma o štipendiranju v SRS pa mora pospešiti aktivnosti za spremembe tega sporazuma, s katerim so določene višine kadrovske štipendije za učence in študente izven kraja bivanja, torej za tiste, ki prebivajo v domih in za vozače.

Društvo prijateljev mladine Pesje

Tudi letos varstvo otrok



„Člani društva se zavedajo svoje odgovornosti,“ meni predsednica DPM Pesje Nevenka Oček.

Vse od ustanovitve dalje je društvo prijateljev mladine Pesje zelo delavno. To potrjujejo številne akcije, ki so jih prizadevni člani izvedli v preteklem obdobju. Letos so sprejeli še posebej pester delovni program, nekaj nalog pa so že uspešno uresničili. Veliko dela je imelo društvo zlasti ob letošnjem

krajevem prazniku, ki ga v Pesju vsako leto slavijo 7. julija. Pred omenjenim praznikom so člani društva skupaj s pionirji in mentorji temeljito očistili igrišče ter okolico doma družbenopolitičnih organizacij in spominskega obeležja. Ob tem poudarjajo, da bi morali takšne in podobne akcije pripraviti večkrat na leto, ne le pred praznovanjem.

Lani so prvič organizirali tudi pionirsko olimpiado in ker je lepo uspela, so sklenili, da jo izvedejo tudi letos. Pri organizaciji so jim pridno pomagali mladinci na prireditve pa so povabili tudi otroke s Kardeljevega trga, vendar jih zaradi počitnic ni bilo. Kljub temu je pionirska olimpiada lepo uspela. V počastitev krajevnega praznika je 21 otrok risalo na asfalt na temo napisne akcije v Šaleški dolini. Otroci so se zelo potrudili in zelo domiselno oblikovali like iz NOB. Tudi risanje na asfalt bodo prihodnje leto ponovili.

Društvo prijateljev mladine je tudi letošnji počitniški program skrbno oblikovalo in bo pripravilo več aktivnosti. Od 30. julija do 24. avgusta bodo v Pesjem organizirali

počitniško varstvo otrok. Cicibani in pionirji se bodo zbrali vsak dan ob 10. uri pri domu družbenopolitičnih organizacij, kjer jih bo sprejela mentorica. Program varstva je zelo pester in raznolik, varstvo pa bo trajalo približno tri ure na dan. Lani je bilo v varstvu veliko otrok, več kot so jih pričakovali. Mentorici, ki se je pri svojem delu zelo trudila in s tem pritegnila v varstvo veliko otrok, sta morali priskočiti na pomoč dve mladinki. Tudi letos so mentorico že izbrali in upajo, da bo njeno delo prav tako uspešno, kot je bilo delo njene predhodnice. Ob koncu varstva bodo pripravili na Encloveh vrhu še piknik s srečelovom in obenem razstavili izdelke, ki jih bodo izdelali otroci med varstvom. Upajo tudi, si bo to razstavo ogledalo več staršev, kot lani. Tudi zaradi tega, da bodo spoznali, kaj v času varstva počnejo njihovi otroci. Prav ob koncu varstva bodo organizirali še izlet v neznan.

„Tudi za vnaprejšnje načrtujemo precej aktivnosti, ki so podobne lanskim. V oktobru, ko je teden otroka, bomo mi program raztegnili kar na ves mesec. Povezali se

bomo z DPD Svoboda, ki nam bo pripravila ogled risank. Tudi kostanjev piknik je naša vsakoletna prireditev, ki je iz leta v leto bolj obiskana. V novembru bomo priredili čajanko za novo sprejete pionirje. Nadvse pestro in veselo bo ob koncu leta, ko bomo izvedli novoletni program, ki je že kar tradicionalno enak prejšnjim. Vrhunec veselja in igrivosti je prihod dedka Mraza, ne manjka pa tudi lutkovnih in drugih igr.

Prepričani smo, da nam ob takšnem delovnem programu vse leto ne bo manjkalo dela. Uspešno ga bomo lahko opravili le, če bomo vsi člani dovolj vztrajni in prizadevni pri delu ter se zavedali, da je vse kar delamo in počnemo v prid lepšega počutja naših otrok. V vse skupaj ne kaže dvomiti, saj so naši člani že doslej pokazali veliko mero odgovornosti. Lep primer aktivnega dela in vsestranskega prizadevanja v društvu prijateljev mladine je naša dolgoletna članica Silva Zajc, ki je za svoje aktivno delo letos prejela tudi priznanje OF,“ je med drugim povedala predsednica DPM Pesje Nevenka Oček.

B. Mugerle



Najboljša ekipa Gaberk, ki se bo udeležila občinskega tekmovanja



„NAS ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, cesta Františka Foita 10.

„NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štiri-najstodnevnik „Šaleški rudar“

kot tednik pa izhaja „Nas čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstić Planinc (novinarji). Izhaja ob četrtnih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316. Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 17 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 720 din

(na mesec 60 din), za tujino 1530 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Nas čas“ se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.



GIP Vegrad

Gradijo stanovanja v Šaleku III.

Šalek III je največje gradbišče stanovanjske gradnje v občini Velenje. Tam gradi gradbeno industrijsko podjetje Vegrad v prvi fazi 206 stanovanj, ko bo gradnja zaključena pa bo tu okoli 350 stanovanj.

Gradbišče je za gradbenike ugodno, saj koncentrirana gradnja omogoča solidno organizacijo dela. Tako gradnja vzporedno pa tudi že nekatera dela tečejo v glavnem v skladu s sprejetimi plani. Težav pa tudi pri tej gradnji ne manjka. Zaradi izredno hude in ostre zime z deli namreč niso mogli tako napredovati kot bi želeli, v zadnjem času pa je gradnjo oviralo tudi pomanjkanje cementa, kar je postalo že kar republiški problem.

Trenutno gradijo delavci Vegrada 206 stanovanj (štiri objekte z več lamelami). Vsi objekti naj bi bili dograjeni do junija prihodnjega leta, prvi objekt pa bo končan že januarja leta 1985.

Delavci Vegrada pa se dogovarjajo tudi že za pričetek druge gradbene faze, tako da bo gradnja potekala kontinuirano, kar gotovo pomeni prihranek. Dogovorili so se že za izhodiščno gradbeno ceno novih stanovanj, trenutno pa pripravljajo pogodbo.

V Titovem Velenju letos ne bo dograjenih novih stanovanj. Pomočnik direktorja za tehnične zadeve Miroslav Bukvič, poudarja, da to ni krivda gradbenikov temveč

načrtovalcev graditve. Še vedno za graditev v Šaleku III niso razrešili vseh komunalnih vprašanj (tako na primer še vedno ni zagotovljeno ogrevanje itd), v zadnjem času pa so se zelo spremenili tudi kriteriji o velikosti stanovanja. Vsa stanovanja, v soseski Šalek III, ki so jih projektirali pred štirimi leti, namreč v tem času preprojektirajo v manjša. To pa seveda predstavlja določene težave tudi izvajalcem del, saj so morali opremo že naročiti in jo morajo prilagoditi novim zahtevam. Pri tem pa seveda nastajajo določeni stroški, predvsem pa izgubljammo čas, kar pa seveda pomeni tudi denar.

Vekos – tozd Stanovanjska oskrba

Polletje brez rdečih števil

Kljub temu, da gospodarski rezultati Vekosovega tozda Stanovanjska oskrba v prvih mesecih letošnjega leta niso bili nič kaj spodbudni, pa bo ta 69-članski delovni kolektiv prvo polletje sklenil pozitivno. Čeprav izračuni še niso dokončni, pa kaže, da bodo gospodarili brez rdečih števil.

Nekaj o delu in prizadevanjih, da bi temeljna organizacija Stanovanjska oskrba še naprej uspešno gospodarila, je njen direktor Mihael Uranjek povedal naslednje: „Znano je, da naša temeljna organizacija opravlja dela in naloge na precejšnjem številu družbenih stanovanj. Podpisali smo tudi samoupravne sporazume z večino skupnosti stanovalcev, ki nas obvezujejo in pooblašajo za izvrševanje zelo številnih in raznolikih nalog. Med te sodi sodelovanje pri

tehničnem prevzemu hiše, pri prevzemu in oddajanju stanovanj, odpravi napak v garancijski dobi, izvajanje nadzora za pravilno obratovanje toplovodnih, hidroformnih in električnih naprav. Izvajamo tudi potrebna naročila za izvajanje vzdrževalnih in drugih del v stanovanjski hiši, dajemo strokovne nasvete posameznim stanovalcem in hišnim svetom in tako naprej, spisek vseh nalog in opravil je seveda precejšen. Poleg tega na podlagi sporazuma opravljamo tudi upravno-administrativna dela in opravila. Razumljivo je, da vse našteje naloge v sporazumu, za naš tozd predstavljajo precejšnjo odgovornost in terjajo doslednost. Za sprotno in potrebno vzdrževanje stanovanjskih hiš imamo ekipe delavcev, zidarjev, slikopleskarjev,

opredeljene s stanovanjsko skupnostjo, teh pa tudi ni malo.

Seveda tudi pri naši dejavnosti ne gre brez težav. Ena osnovnih so vsekakor nenehne podražitve vseh vrst materialov, poleg tega pa nekaterih na našem tržišču sploh ni mogoče dobiti. Ni gum in rezervnih delov za servisna vozila. Tudi kadrovskih težav nam ne manjka, saj nas dobri in kvalificirani delavci zapuščajo in odhajajo drugam zaradi boljšega zaslужka. Veliko težav nam povzroča tudi prostorska ureditev, ki pa jo bomo v bližnji prihodnosti zadovoljivo rešili. Sklenili smo, da zlasti sedaj ob pomanjkanju denarja, tega ne bomo vlagali v zidove, temveč bomo posodobili naše storitve. Poslovnih prostorov bo v Titovem Velenju tako in tako kmalu preveč.



Z večino skupnosti stanovalcev že imajo podpisane samoupravne sporazume

Modni salon

Kakovost in znanje vizitka za uspešno prodajo

V Modnem salonu so v prvem polletju dosegli razmeroma dobre rezultate, ki se odražajo predvsem pri ustvarjenem celotnem prihodku, saj je skoraj za 80-odstotkov večji kot v primerjalnem lanskem obdobju. Dohodek je večji za 70 odstotkov, toda upoštevati je treba seveda vpliv inflacije, tako da je fizični obseg proizvodnje višji od enakega obdobja lani za 7 do 10 odstotkov, s čimer pa so tudi zadovoljni. Večjo proizvodnjo so dosegli tudi zaradi dela ob sobotah, kajti v prvem polletju praktično niso imeli prostih sobot.

Prizadevno delo v prvem polletju se je ustrezno odrazilo tudi v izvozu, saj so izvozili kar za 20 odstotkov izdelkov. Razmere med izvozoma na kliriško in konvertibilno področje je pol proti pol, kar pomeni, da so izvoz na zahodno tržišče v primerjavi z lanskim prvim polletjem povečali za približno 57-odstotkov.

Posebnosti prvega polletja so se odrazile tudi pri njihovi prodaji,

saj so se srečevali na domačem trgu z izrednim padcem kupne moči. Zato načrtujejo za drugo polletje zmanjšanje tovrstne proizvodnje, povečali pa bodo proizvodnjo za prodajo v tujino. „Zmanjšanje proizvodnje za domači trg zaradi povečanja izvoza ne načrtujemo zaradi tega, ker ne bi mogli dovolj proizvesti, ampak, ker predvidevamo, da bo v drugem polletju možno prodati domačim kupcem za 30 odstotkov manj izdelkov kot v enakem obdobju lani,“ je v zvezi s tem dejal direktor Marjan Gaberšek.

Likvidnostne težave se vlečejo kot rdeča nit, kajti nobeden kupec praktično ne plačuje več s pravim denarjem. Vsi dajejo menice, potrebno je najemati kredite za nakup reprodukcijskega materiala, in stroški, ki ob tem nastajajo, se nevdružno dvigujejo.

V drugem polletju bodo zgradili ob sedanji tovarni v Titovem Velenju manjšo dvorano, kjer bodo organizirali na zahtevo zunanje

partnerja najsodobnejšo krojilnico z novim strojem za kopiranje krojnih narisov. V prihodnjem letu pa bodo kupili še manjši računalnik za uporabo v krojilnici, kar je tudi eden od nadaljnjih pogojev uspešne izvozne politike.

ŠE NEKAJ ZANIMIVOSTI

- Prisotni bodo tudi na olimpiadi v Los Angelesu, saj bodo nekateri jugoslovanski športniki nosili njihova oblačila.
- Je tudi sponzor jugoslovanske A nogometne reprezentance, ki bo v letošnjem oktobru prišla predvidoma na 10-dnevne priprave v Titovo Velenje in tu odigrala trening tekmo pred kvalifikacijskim srečanjem za svetovno prvenstvo z Nemško demokratično republiko.
- So sredi priprav na zimsko sezono 84/85. Vse bolj so cenjeni tudi med našimi alpskimi smučarji. V novi sezoni bo praktično vsak član smučarske A reprezentance imel del opreme narejene pri njih.

Za ta velenjski kolektiv je pomembno tudi nadaljnje vlaganje v razvoj lastne prodajne mreže. V začetku tega leta so začeli graditi v samem središču Maribora svojo trgovino. Predvidevajo, da jo bodo odprli prihodnje leto. Združujejo tudi sredstva s stanovanjsko skupnostjo Koper, saj tudi v samem središču tega primorskega mesta gradijo lokal in v naslednjem letu bodo imeli skupaj z dosedanjima dvema v Titovem Velenju in eno v Ljubljani pet samostojnih trgovin in načrtujejo, da bodo preko lastne prodajne mreže prodali približno 30-odstotkov vseh izdelkov. Ob novi krojilnici gradijo tudi novo industrijsko trgovino, ki bo v primerjavi s sedanjo sodobnejša, saj bo imela več prodajnega prostora. Zaradi vedno večjega sodelovanja z drugimi konfeksionarji po državi, bodo okrepili še razvojni oddelke, ki bo potem nudil usluge vsem njihovim kooperantom. S tem bodo dvignili na višjo raven sedanjo obliko sodelovanja, ki se ne bo odražalo le v izrabi prostih zmogljivosti, ampak v preprodaji programov, ki ne bodo več zanimivi za Modni salon. Poudariti je treba, da je razvoj Modnega salona usmerjen predvsem v izdelke, ki zahtevajo veliko kakovost in znanje. To pa je tudi njihova vizitka za uspešno prodajo na tujem. Velike nadaljnje korake, kot smo že zapisali, načrtujejo v izvozu.

Nad vse zahtevnim italijanskim kupcem bodo letos prodali preko 10 tisoč bund. Vrednost izvoza v to državo bo letos dosegla več kot 10 milijonov dinarjev. Imajo tudi že potrjene vzorce in cene za ameriško tržišče, tako da bodo v

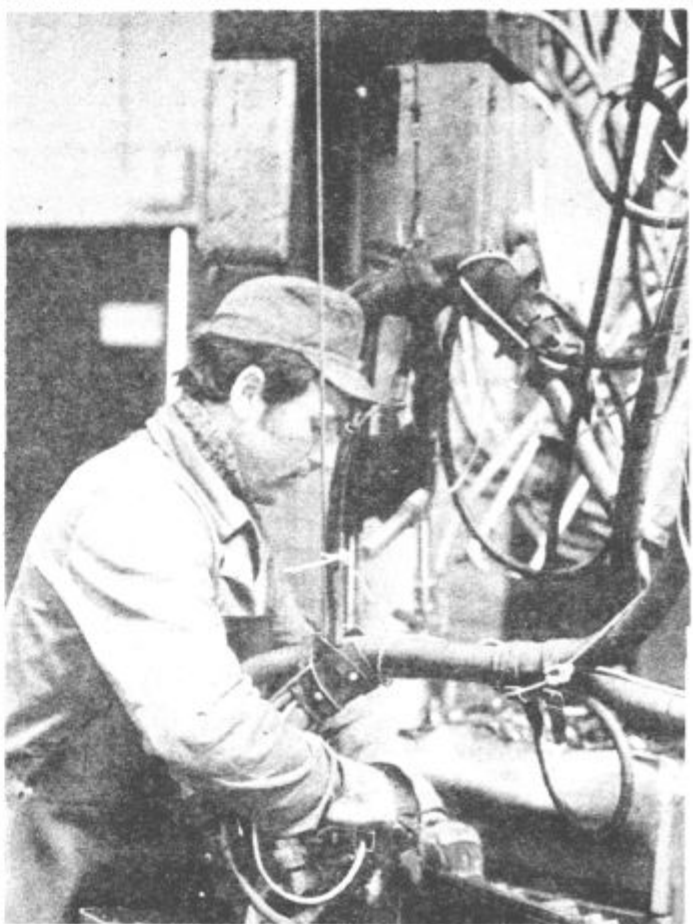
Združene države poleg olimpijskih plaščev izvažali še ostale izdelke. V polnem teku so pogovori z zelo znanim kupcem športne opreme Ambo iz Zvezne republike Nemčije, da bi Modni salon prevzel celotne zmogljivosti opuščene tovarne v Avstriji, delno tudi program tenisa, katerega bi potem sčasoma prenašali na domače tržišče. Po besedah Marjana Gaberška pa imajo v ognju še eno železo – program Adidas, ki se, rečeno po njihovem, eksplozivno širi. Adidas zahteva vse več zmogljivosti od Modnega salona, zato del tega programa prenašajo na njihove sodelavce kooperante – skratka, možnosti na področju izvoza so trenutno neomejene.

Od pridobljenih deviz na zahodne področje jih koristijo samo polovico, vse ostalo pa združujejo v reprodukcijski verigi, s čimer si nemoteno zagotavljajo reprodukcijski material. Ta pa se vse bolj draži in praktično ne morejo več slediti strme rasti cen. Za primerjavo naj navedemo tole: Znale so bunde Modnega salona, ki vsebujejo posebno sintetično-termoizolacijsko vato. Pred enim letom je kilogram te vate veljal 260 dinarjev, sedaj pa stane že več kot 600 dinarjev. Poleg tega pa morajo za več kot 50-odstotkov njene vrednosti združevati devizna sredstva.

polagalcev talnih oblog, vodo in elektroinstalaterjev in druge.

V tretji sklop nalog sodi čiščenje poslovnih prostorov Vekosa, sodišča, družbeno-političnih organizacij, doma SLO, bivše občinske hiše v Soštanju, čistimo pa tudi prostore nekaterih manjših delovnih organizacij. V našo dejavnost sodijo tudi naloge, ki so

Poudariti velja, da znotraj naše temeljne organizacije nenehno iščemo rezerve, zmanjšujemo režijo, kolikor je to sploh mogoče in sproti sprejemamo stabilizacijske ukrepe, ki bi nam lahko omogočili boljše in uspešnejše gospodarjenje. Seveda pa je naša osnovna naloga še naprej kakovostno in hitro opravljanje zahtevnih nalog ter večanje zaupanja pri stanovalcih.”



Delavci Gorenja bodo letos znova imeli kolektivni dopust. Do takrat pa si bodo še naprej prizadevali, da bi naredili čimveč izdelkov.

BRIGADA „TREPČA 84“

Občinska konferenca ZSMS Velenje bo organizirala prihodnji mesec mladinsko delovno brigado „TREPČA 84“. Odhod na akcijo

bo v soboto, 4. avgusta. Vse, ki se želite seznaniti z brigadirskim ži-

vljenjem, vabijo, da se udeležite akcije.

Druge podrobnosti lahko zveste po telefonu 854-831 ali na OJ ZSMS v stavbi sodišča in družbenopolitičnih organizacij v Titovem Velenju.



V prvem polletju je bila proizvodnja višja za 7 do 10 odstotkov od lanske, povprečni osební dohodek pa so znašali 22 tisoč dinarjev (vos)



KS Vinska gora

Za praznik cesta, postajališča ...

Krajenska skupnost Vinska gora, katere krajanje vsako leto 22. julija praznujejo krajevni praznik, beleži zlasti v zadnjem času izreden gospodarski

napredek. Kraj je z novimi pridobitvami iz leta v leto bogatejši, saj vsako leto ob praznovanju krajevnega praznika odprejo kakšen pomemben

objekt za ta kraj.

Krajanje Vinske gore praznujejo krajevni praznik na dan vstaje slovenskega naroda. O tem nam je povedal

predsednik skupščine krajevnih skupnosti Vinske gore, Franc Javornik, naslednje:

»Pred sedmimi leti smo v našem kraju ob dnevu vstaje organizirali skupinski pohod na Paški Kozjak, ki se ga je udeležilo 380 krajanov. Prav tega dne smo se po končanem kulturnem programu na Paškem Kozjaku tudi dogovorili, da bomo vsako leto v spomin na 22. julij praznovali svoj krajevni praznik. Tako smo za letošnjega pripravili pester program najrazličnejših prireditev, od tekmovalnih, rekreativnih do kulturnih. Prireditve so se pričele že 21. julija in bodo potekale vse tja do nedelje, 29. julija, ko bo sklepna slovesnost praznovanja z otvoritvijo novih cest, avtobusnih postajališč in mrliške vežice. S tem bo naš kraj bogatejši, napredek pa še vidnejši. Rad bi, da bi se krajanje Vinske gore v kar največjem številu udeležili vseh prireditev, prav tako pa vabim krajanje sosednjih krajevnih skupnosti, da pridejo na sklepno slovesnost, ki bo v nedeljo v zaselku Lipje.«

Franc Spegel, predsednik sveta krajevnih skupnosti pa je takole opisal letošnje pridobitve tega kraja: »Praznovanje smo letos združili z odpiranjem nekaterih pomembnih objektov. Modernizirali smo ceste v dolžini 1700 metrov v naseljih Lipje in Lopatnik. Do asfaltne prevleke so vsa



— Franc Spegel, predsednik sveta KS

potrebna dela opravili krajanje sami s prostovoljnimi delom in denarnimi prispevki. Za asfaltno prevleko pa je denar prispeval SKIS Zalec, nekaj pa so prispevale tudi nekatere velenjske delovne organizacije ter krajanje sami. Skupna vrednost omenjenih cest je 3 milijone 600 dinarjev.

Naslednja pomembna pridobitev pa sta avtobusni postajališči njuna vrednost je 30 starih milijonov. Zanje so material in denar prispevali krajanje sami. Kot tretja pridobitev pa je to dokončna ureditev mrliške vežice. Tudi za ta objekt so sredstva zbrali krajanje, ki so tudi vsa dela opravili prostovoljno. V teku je tudi razširitev



— Franc Javornik, predsednik skupščine KS

telefonskega omrežja v kraju za približno 250 proslincev, toliko pa je na voljo tudi telefonskih števil. Celotno omrežje bo veljalo približno 20. milijonov dinarjev. Vsak proslilec bo moral prispevati 70 tisoč dinarjev in opraviti prostovoljno delo pri kopanju jarkov, postavljanju drog. Krajanje bodo darovali tudi telefonske droge.

Vseh teh pridobitev smo ob letošnjem prazniku še toliko bolj veseli, ker so sad skupnega prizadevanja vseh krajanov, ki jim ni žal za marsikatero prostovoljno uro.

B. Mugerle

Krajenska skupnost Zavodnje

Skoraj ves denar gre za ureditev cest

V mestnih krajevnih skupnostih tarejo krajanje mnoge težave. Tudi primestnim, še bolj pa hribovitim krajevnim skupnostim ovir za hitrejši napredek ne manjka.

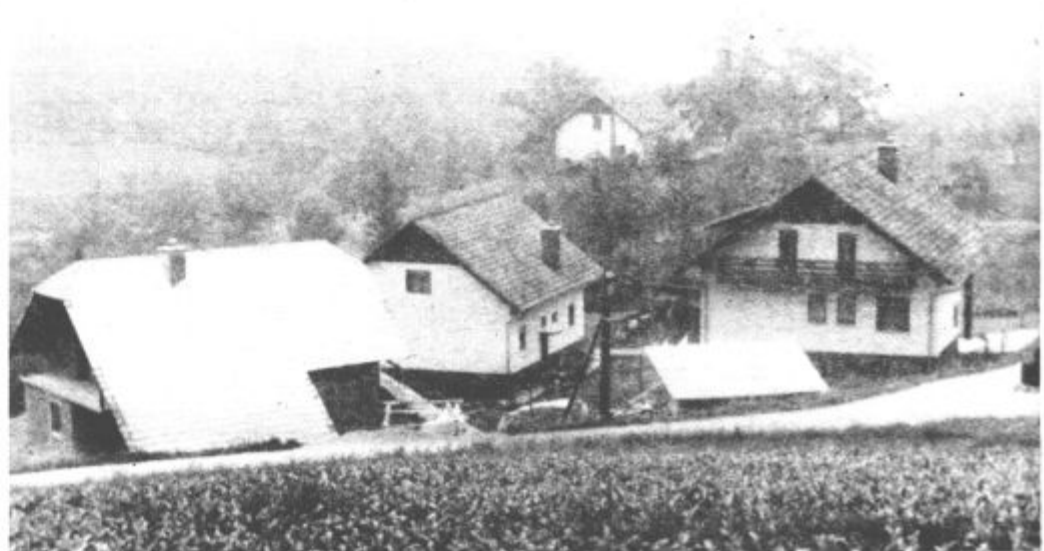
To so nam ob našem obisku potrdili tudi krajanje Zavodnje. Že več let si belijo glave s vprašanjem kako vendarle zagotoviti boljše življenje. »Pomagamo si pač kot vemo in znamo. Moram reči, da smo v svojih prizadevanjih še kar uspešni. V glavnem smo uresničili že vse naloge srednjeročnega programa naše krajevnih skupnosti. Res pa je, da smo se precej trudili in skrbno obrnili vsak dinar,« je povedal v začetku pogovora

predsednik sveta krajevnih skupnosti Zavodnje Jože Ročnik in nadaljeval: »Čeprav še nismo vsega naredili, nam moči še ni zmanjkalo. Pred nami so nove, prav tako pomembne naloge, ki jih bomo morali »spraviti pod streho«. Upam, da bomo složno premagovali težave tudi v prihodnje.«

Največje imajo krajanje Zavodnje že vsa leta s krajevnimi cestami. Kar 26 kilometrov jih imajo, pa vse makadamske. Po besedah Jožeta Ročnika jim ureditev teh skoraj vsako leto dodobra izprazni blagajno. Tako so lani za ureditev 1800 metrov dolge krajevnih ceste v Velunjo odšteli milijon

500 tisoč dinarjev. Cesta še ni dokončana, ker jih je prehitela zima. Za dokončno ureditev bodo potrebovali še najmanj 700 tisoč. Cesta Zavodnje—Razbor, ki so jo prav tako letos uredili, je pomembnejša za povezavo teh dveh krajev kot pa za njihove vsakodnevne potrebe. Moramo zapisati še to, da so se krajanje pri izgradnji s prostovoljnimi delom še posebej potrudili. Prav tako so v preteklem letu obnovili vodovodno zajetje ter se lotili kulturnega doma. O večnamenskem športnem igrišču so krajanje Zavodnje razpravljali že ničlikokrat. Sanje so se jim lani končno uresničile. Za ureditev so porabili 100 tisoč dinarjev, samo za strojne ure. Ostala dela so naredili udarniško.

Tudi v tem letu jim dela ne manjka. Znova bodo največ pozornosti namenili vzdrževanju krajevnih cest, zimski službi, saj so letošnjo zimo nekatere domačije v Šentvidu ostale odrezane od sveta. Čaka jih še dokončanje ceste v



Velunjo, ureditev ceste Žlebnik—Sloška koča. Zanj nameravajo porabiti 2 milijona 500 tisoč dinarjev, kar pa je premalo. Nekaj denarja jim je obljubila samoupravna komunalna interesna skupnost, nekaj ga bodo poskušali »postrgati« še iz blagajne krajevnih skupnosti. Osem gospodinjstev na Vrheh pa bo

letos dobilo telefon, prav sedaj pa krajanje obnavljajo kulturni dom. »Sredstva so skromna, potrebe velike. To pa v današnjih časih gre najboljše skupaj.« Do konca srednjeročnega obdobja nameravajo krajanje Zavodnje zgraditi še mrliško vežo, razširiti pokopališče. Za uresničitev te naloge že pridobivajo

potrebno dokumentacijo, uresničili pa naj bi ju še letos.

Prepričani smo, da bodo kos vsem oviram in da bodo vse načrtovane naloge izpolnili, saj se marljivo vključujejo v razvoj tudi vse družbenopolitične organizacije in društva v kraju. Zlasti zadnje dve leti je njihova pomoč večja.

Že večkrat smo hoteli obiskati Apatove v krajevni skupnosti Gaberke, vendar ni bilo nikoli dovolj časa. Pretekli petek pa nam je to vendarle uspelo.

Veliko in novo hišo polno cvetja smo opazili že ob prihodu v Gaberke. Treba je bilo nekaj metrov čez gozd. Ustavili smo se na dvorišču. Urejena okolica, na drugi strani nov sodoben hlev, pred njim strojna lopa. Tu je doma priden in skrben gospodar, smo sklepali. Nismo se zmotili.

Gospodarja Ivana nismo našli doma. Odšel je v Šoštanj po nafto. V lepi in prostrani kuhinji z vzidanim novim štedilnikom se je mudila mlada gospodinja Nada. »Ivan bo vsak čas nazaj,« nas je potolažila. Kasneje se je prijateljski pogovor o tem in onem pridružil še Ivanova mama Pepca.

Končno smo gospodarja dočakali. Nič kaj vesel se ni vrnil. »Komaj sem »zdfl« sod nafta. Kaže, da je spet ne bo, pa žetev je tu, posušiti bo treba...« je potarnal.

Apatova kmetija je velika. Premore 12 hektarjev obdelovalne zemlje, nekaj je tudi gozda. Usmerjena je v mlečno proizvodnjo. »Dobro leto je, kar kmetujemo na tem hribočku. Prej smo živeli in kmetovali v Družmirju,« pove bolj zase kot za nas Ivan. Mamo Pepco posilijo solze, ki jih pred nami nikakor ne more skriti. »Družmirje so bile le ene. Več kot 30 let sem garala na svoji zemlji v tem kraju. Zamenjat doma ni tako enostavno. Čeprav smo zgradili novo hišo, pa hlev, si olajšali delo s stroji, mi moje Družmirje

manjkajo. Eno leto živim v novem lepem domu, pa se še nisem povsem navadila novega okolja. Čeprav se s sosedi dobro poznamo, si pomagamo, se počutim kot tujka. Težko je opisati kar človek doživlja s pravimi besedami.« Ivan pa k materini pripovedi doda: »Nekaj njiv in travnikov imamo še vedno v Družmirju. Kadarkoli se mama vrne s polja, je objokana. Toda življenje gre svojo pot in moramo dalje.« Za nekaj časa smo vsi utihnili in vsak zase



Ivan Apat

razmišljali. Molk pretrga Ivan in pove, da z rudnikom še vedno nimajo čistih računov. »Gospodarske objekte bomo prodali, zemlje pa ne. Od te živimo. Brez zemlje ni kmetovanja.«

Njive imajo posejane s silazno koruzo, ki jo silirajo v koristnem silozu, nekaj krompirja in pšenice za dom. Tudi čreda v hlevu je kar

Pri Apatovih v Gaberkah

Danes smo lahko bogati, jutri že reveži

obilna — 20 glav živine, od tega 10 molznic, ostalo pa so plemenske telice. Na dan oddajo Apatovi od 80 do 100 litrov mleka v tri kilometre oddaljeni zbiralnici. Dva traktorja, liniji za spravo sena in silazne koruze so jim v veliko pomoč. »Strojno že obdelujemo zemljo, vendar brez človeka tudi ti sami nočejo delati. Tu in tam pa je treba še kje opleti, okopati, ...«

Kmetov delovni dan traja od jutra do večera. Ivan si vsako jutro razdeli kje se bo dela oprjel najprej. Njegov delovnik se začne v hlevu, nato je na vrsti delo na polju, travnikih, gozdu, zvečer pa je spet treba k živini. »Graditi, kmetovati, gre težko skupaj. Dela je vrh glave dovolj. Kar samo ti kaže, kaj moraš narediti naprej.« Ivan pripoveduje o zemlji, kmetovanju s pravim zanosom. Kako tudi ne, saj ima kaj pokazati. Kot pravi, je osnova vsemu delo in zopet delo ter ljubezen do zemlje. Drugače je ves trud zaman. Pa ne le to. »Danes se mora kmet spoznati na vse, mehanizacijo, biti mora del agronoma, živinozdravnika. Malo nas je čistih kmetov. Nestabilne cene, nejasnosti na področju pokojninske inva-

lidskega zavarovanja mlade odvrčajo od tega, da bi doma prišli za delo. Ni dopusta, ne morja. Ko pride ura, moraš biti v hlevu. Danes bi se človek težko lotil kmetovanja čisto na novo. Stroji so zelo dragi, ni vseh rezervnih delov, obrestne mere visoke. To ne obeta razvoja. Kaj pa je 100 starih milijonov kredita za izgradnjo in opremo hleva. Nič. Delaš pa lahko celo leto, pa boš imel dovolj za obresti. Vsi strmimo za večjo proizvodnjo hrane, po drugi strani pa cene nenehno skačejo, repromateriala ni nikoli dovolj, pa še zelo drag je.«

Ivan je skrben kmet. Tudi če se z njim ne pogovarjaš, lahko to opaziš, ko Apatove obiščeš. »Letos letine ne bo kaj prida, čeprav se nismo nič manj trudili, in delali. Vreme nam jo je pošteno zagodilo. Le da še ne bi bilo kakšne toče. Kmeti smo veliki reveži. Odvisni smo od vremena. Danes smo lahko bogati, jutri že revni.«

Klena volja, ljubezen do zemlje in pridne roke »držijo« Ivana na kmetiji. Zlepa se ne bo vdal. Za prihodnje kujeta z ženo Nado in mamo Pepco velike načrte. Do

jeseni bodo Apatovi, nekateri jim po domače pravijo Brškovci, iz Družmirja so s sabo »prinesli« Tamšetovi, zgraditi še en koristan siloz, prihodnje leto bodo začeli s pašno košnim sistemom. »Nekaj

malega razmišljamo o kmečkem turizmu. Nismo še vsega uredili. Treba bo še ogromno dela. Pa bo že kako, če bomo pri zdravju,« so povedali ob koncu pogovora Ivan, Nada in mama Pepca.



Ko bodo uredili vse stvari, se bodo Apatovi začeli ukvarjati še s kmečkim turizmom

Gasilsko društvo Pobrežje

Avtomobil za 60-letnico



Slavje je bilo prijetno, podeljena priznanja pa več kot zaslužena



V vrsto prireditev, s katerimi člani gasilskega društva Gornje Savinjske doline prav v letošnjem letu slavijo visoke obletnice uspešnega delovanja in slavlja obeležujejo z novimi domovi, sodobnimi vozili, brizgalnimi in drugo opremo, sodi tudi nedavna slovesnost na Pobrežjih.

Marljivi člani tega društva, složni, pridni in dobro usposobljeni, so namreč proslavili 60-letnico svojega delovanja. Pred leti so zgradili sodoben dom, v katerem je med drugim tudi prostorna sejna soba, ki služi za vse ostale potrebe v tem zaselku, tokrat pa so namenu izročili novo vozilo.

Zgodovina prapora je prav tako zanimiva. Razvili so leta 1928, ob vdoru okupatorjev na začetku druge svetovne vojne pa ga niso uspeli skriti. Potolazili so se že z dejstvom, toda po vojni so iz ene izmed sosednjih občin prejeli sporočilo, da lahko pridejo ponj. To so seveda storili z veseljem, zanimivo pa je, da so prapor Nemci med vojno uporabljali za namizno pregrinjalo v enem svojih štabov, o tem pričajo tudi luknje od cigaretnih ogorkov na tej lepi zastavi.

Mladinsko prostovoljno delo

Vse manj brigadirjev

Občinska konferenca ZSMS Mozirje je pred leti ustanovila mladinsko delovno brigado Slavka Štandra. Poletje je tu in z njim mladinske delovne akcije, v mozirski občini pa se tokrat srečujejo z velikim problemom pomanjkanja brigadirjev. Brigada bo kmalu krenila na delovno akcijo Bela krajina 84, manjka pa še skoraj polovica brigadirjev.

Na občinski konferenci poudarjajo, da so letos namenili veliko pozornosti spodbujanju mladinskega prostovoljnega dela, učinek pa je bolj pičel. Vzrokov zato je seveda več. Predvsem najbrž velja, da vodstva osnovnih organizacij, zlasti v krajevnih skupnostih, niso vložila dovolj

naporov na tem področju, oziroma niso dovolj izkoristila propagandnih akcij. Pozna se tudi vpliv novega zakona o vojaški obveznosti, študentje in dijaki zaradi stalnega zmanjševanja družinskih proračunov v počitnicah iščejo plačano delo, na manjše število brigadirjev pa zagotovo vpliva tudi dejstvo, da je področje mozirske občine v veliki meri kmetijsko.

Za nameček se je letos zamenjala skoraj celotna generacija brigadirjev, zato so imeli velike težave tudi pri oblikovanju vodstva brigade, kar pa so le uspeli rešiti. Tudi letos so se sicer povezali s pobrateno občino Čajetina, ki bo dala nekaj brigadirjev, gotovo pa to ne more biti trajna rešitev.

Alpinistična odprava

Uspešni na Grönlandiji

Člani Gornjesavinjske alpinistične sekcije so se pred nedavnim vrnili iz Grönlandije, kjer so osvojili vrsto doslej še neosvojenih vrhov, preplezali pa tudi kopico prvenstvenih smeri. Na poti iz Mozirja so krenili s starim gasilskim avtomobilom in preko Münchna in Hamburga pripotovali v København. Tu so morali nekaj dni čakati na letalo, bili so gostje tamkajšnjega alpinističnega kluba, veliko pa sta jim pomagala tudi zagrebški rojaka Rotovnik in Heblaj.

Od tu so z letalom odpotovali na zahodno obalo Grönlandije in od tod dalje na vzhodno. Iz mesta Kulusuk so s helikopterjem poleteli v notranjost dežele. Ustavili so se na Savinjskem ledeniku. Tako so ga poimenovali, ker so bili prvopristopniki. S tega ledenika so imeli številne možnosti za osvajanje vrhov in vstopa v plezalne smeri.

Osvojili so 25 vrhov, od tega 18 še neosvojenih, ki so vsi dobili slovenska imena. Od številnih

preplezanih smeri je 14 prvenstvenih.

Vsako odpravo spremljajo tudi problemi. Alpiniste iz Gornje Savinjske doline je najbolj gorilo vreme. Po prihodu na ledenik so imeli teden dni lepega vremena in v tem času so opravili večino vzponov. Kasneje se je otopilo, pričelo je plaziti, pa tudi nevarnost padajočega kamenja je bila prevelika. Vreme jim je nagajalo tudi ob vrnitvi. Kar dva dni so čakali na helikopter, da jih je lahko prepeljal do letališča. Tam so imeli le uro časa, da uredijo obveznosti, nato pa so se po enaki poti vrnili domov. Vsi poudarjajo, da je dežela polnočnega sonca izredna. Domov so prinesli veliko lepih vtisov o čudovitih vrhovih in zanimivih ter prijaznih ljudeh.

Vodja odprave je bil Silvo Jošt, član Saleškega alpinističnega odseka, sestavljali pa so jo Jože Ošep, Andrej Grudnik in Tone Pavlič iz Solčave, Ludvik Petek z Ljubnega, Marjana Škornšek iz Mozirja in Ana Laznik iz Nove Štife.

Na slovesnosti so ocenili svoje dosedanje delo, obudili spomine na razvoj društva in podelili vrsto visokih gasilskih priznanj. Ob tem velja posebej omeniti priznanji, ki sta jih za 60-letno delovanje v gasilskih vrstah prejela Anton Melavc in Jože Lomšek. Oba sta bila namreč med ustanovitelji tega društva leta 1924, od vseh pa danes še edina živita. Veselje ob dosedanjih uspehih in najnovejši prireditvi seveda ni manjkalo.

Ljubno ob Savinji

Nova brizgalna

V soboto popoldne so na Ljubnem ob Savinji člani tamkajšnjega gasilskega društva pripravili skromno slovesnost, na kateri so namenu izročili novo brizgalno. Potrebovali so jo več kot nujno, saj je dosedanja stara dvajset let, neprestano se je kvarila, ob zadnjem požaru na Ljubnem pa je celo odpovedala.



Brizgalno je v imenu pokroviteljev namenu izročil predsednik sveta KS Ljubno Matija Nastran

Gostinstvo

Okrepljena ponudba

S turistično ponudbo v celoti, s tem seveda tudi gostinsko, se Gornja Savinjska dolina ne more prav bahati, čeprav se v zadnjem času vendarle krepi. Tudi gostinski lokali, lepo urejeni, z dobro postrežbo in hrano so bolj redki, zato je vsaka osvežitev še kako dobrodošla, tako zaradi krajevnega vidika, kot zaradi kakovostne ponudbe. Nekaj teh »novosti« vsekakor velja omeniti in predstaviti.

* * * * *

Bernarda in Milan Car

Zelo lepo urejena in obnovljena gostilna MAJERHOLD v središču Mozirja je novost že od lanske jeseni, je pa resnično pomembna pridobitev za kraj. To velja tako za lepo obnovljeno zunanost, seveda tudi notranjo ureditev, prav tako zelo pomembna pa je izredno dobra kuhinja, kakovostnih vin seveda ne kaže posebej poudarjati.

Za vse vrste domačih jedi po naročilu in bograč kot dnevno značilnost skrbijo pridne roke izvrstnih kuharja in kuharice, za postrežbo pa skrbita Milan in Bernarda. Poleg ostalih pijač nudita tudi odprto dolensko rdečo in ljutomersko belo. V lepo urejeni restavraciji, dopolnjujejo jo slike Gorana Horvata, je prostora za 50 ljudi, zato je posebej primerna za skupine ob najrazličnejših priložnostih. V posebnem prostoru imajo še 30 sedežev. Odveč tudi ni podatek, da je ob gostišču velik parkirni prostor.



Bernarda in Milan Car



Ženska desetina je pokazala veliko znanja in spretnosti

Sklep o nakupu nove brizgalne so sprejeli lani 14. oktobra. Resno, hitro in učinkovito so se lotili nabitne akcije in že novembra so brizgalno tudi plačali. Poslali so prošnje vsem delovnim organizacijam v krajevni skupnosti in nekaterim izven nje ter društvom. Na pomoč so priskočile vse domače organizacije, društva in krajevna skupnost, poleg njih pa še Gozdno gospodarstvo Gornji grad, Gorenje — Glin Nazarje in občinska gasilska zveza. Seveda so obiskali tudi vsa gospodinjstva in bili po-

vsod deležni razumevanja. Ko so spoznali, da niso sami, da ljudje razumejo njihove in svoje potrebe, so dobili še več poleta in volje. Zdaj nabavljajo še vso ostalo potrebno opremo.

Sobotno slavlje so dopolnili z mokro vajo, na kateri so svoje znanje in spretnost pomenili veterani in ženska desetina. Gasilke so svojo vajo sklenile z malenkostnim zaostankom, v tolažbo pa jim gre ugotovitev, da so veterani nekoliko »spregledali« gasilska pravila in si s tem pridobili tisto malo prednosti.

Emil Lenart

V Kokarjah so domačini in gosti že dolgo časa pogrešali primeren gostinski lokal. V poslopju zadružnega doma in ob trgovini je prijeten lokal uredil in odprl Emil Lenart. V bifeju je 36 sedežev, v njem bodo priložnostne razstave slikarskih del. Prvi je s svojimi slikami na vrsti Franc Lesjak iz Mozirja.

Tudi ponudbe ne kaže zanemariti. Stalno so na voljo hladna jedila, tople ali hladne krače, mešani narezki, kotleti na žaru, domači štruklji in jabolčni zavitek. Naročite si lahko tudi sadne bovine, Emil Lenart pa toči samo kakovostna vina, ob ostalih pijačah seveda.



Bife v Kokarjah

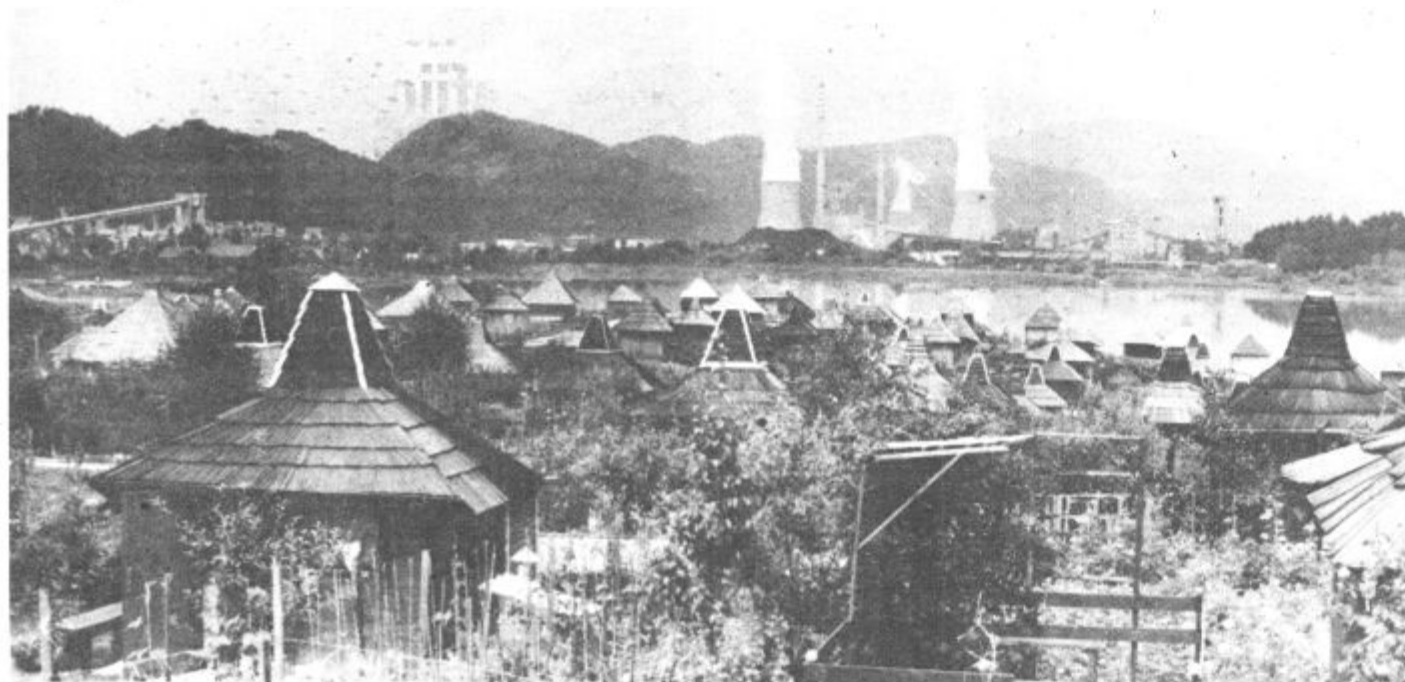
Minka Golob

Veliko je bilo tarnanja in negodovanja tudi zaradi lokala pri spodnji postaji gondolske žičnice na Golte. V bodoče jih zagotovo ne bo. Gostišče je namreč odslej v rokah Minke Golob, ki je poleg prostora ob točilni mizi uredila tudi prostor, kjer smo se nekoč dremali pred vstopom v gondolo. Lokal je odprt vsak dan od 12. ure dalje, ob nedeljah pa in praznikih odpre vrata že ob 8. uri. Za naročene skupine so seveda na voljo tudi dopoldnevi.

Vsak začetek je težak, ob vseh nedorečenostih v zvezi z Goltm je posebej. To velja poudariti zaradi tega, ker bo pesetnja ponudba dobrih jedi na voljo kasneje, ko bo znan jasnejši pregled glede obiska, čeprav iz Žekovca tudi sedaj ne boste odšli lačni.



Bife v Žekovcu



Z besedo in sliko ob jezeru

V petek smo se sprehodili med malimi ličnimi hišicami ob velenjskem jezeru. Najrazličnejše imenujejo ljudje ta predel: naselje vikend hišic, vrtovi, veliko Velenjčanov pa pozna ta predel pod imenom, kdo ve kdo si ga je izmislil, Kinta — Kunte.

Na Pristavi, 7, celo številke in ime ulic imajo nekatere

hiške, smo našli **Viktorja Kotarja**, ki že od leta 1980 ves svoj čas preživlja tukaj. Po poklicu je železničar, sedaj pa je upokojen in ima čas. »Stanujem v bloku, pa tudi druge zemlje nimam. Navdušil sem se nad tem, malo zaradi zelenjave, ki jo pridelam, malo pa za kratek čas. To mi je hobi. Tukaj sedaj preživim cele

dneve, domov grem samo še jest in spat. Zelenjave imam toliko, da mi po njo ni treba več na trg. Tja se odpravim samo še po sadje. Tu imam tudi rože in pa malo brajdice, bolj za senco kot za kaj drugega.

Tega ne bi prodal za noben denar. Letos grem v toplice, takrat me ne bo tukaj ob jezeru. Drugače sem pa raje tukaj kot da bi šel na morje.

Denarja, ki bi ga moral vzeti s seboj, imam tu dovolj čez vrh glave. Še prijetnejše je, če kdo pride, da malo poklepetaš. Ne. Tega vikenda ob jezeru ne bi prodal za noben denar, je še enkrat ponovil Viktor Kotar in verjeli smo mu.

Pri Kotarju smo se srečali z **Ludvikom Repasom**, ki ima svoj kottiček le malo stran. Zaposlen je na RLV v tozdu Izobraževanje, živi pa tudi v bloku. V Titovem Velenju je že od leta 1959. Prišel pa je iz Zreča za zaslužkom, kot je sam povedal. »Za to sem se takoj navdušil. Tukaj sem tudi skoraj vsak dan. S seboj pripeljem hčerkici. Reči moram, da je to zelo dobro pogruntavščina, otroci se igrajo, pa tudi sam si na svežem razku.

Veliko je vredno to, da nisi neprestano med štirimi zidovi. Tudi dela je za sproti dovolj. Na morje letos ne bomo šli. Dobili smo stanovanje, vse skupaj se pa ne da. Zato bomo počitnice preživeli kar tukaj, malo pa bomo šli še na bazen. Prav tako prijetno bo.«

Malo niže, bolj proti jezeru smo se zapletli v pogovor z **Mari Vidmar**, ki je prišla dopoldne na svoj vrt po zelenjavo za kosilo. Povedala nam je, da ima tukaj vikend že tri leta.

»Veliko časa preživim z možem tukaj. Tako prijetno je. Tudi dela je tukaj dosti. Danes sem se s kolesom pripeljala po malo zelenjave in rož za vazo. Odkar tukaj malo vrtarimo na trg ne hodim več. Vse tako lepo raste. Kadar pa je vreme še posebno lepo, si zunaj tudi kaj spečemo.

Zamisel, da bi se tukaj uredila vrt in hišico, je prišla od obeh. Od moža, ki je zaposlen na rudniku, jaz pa sem gospodinja. Pred dvajsetimi leti sem v Titovo Velenje prišla iz Hrastnika. Prej z možem nisva imela nič zemlje. Tako je ta vrt prvi. Zelo rada sem tukaj,« nam je še rekla potem pa s kolesom »odbrzela« domov. Kuhat kosilo.

Tudi **Jože Dobovičnik** je bil zaposlen na rudniku, sedaj pa je na Kunta — Kinte, tako imenuje naselje počitniških hišic, vsak dan. »Kot upokojenec imam čas, pase kar tukaj držim in gledam, kako raste,« je malo v šali, malo pa zares povedal Jože. »Letos zelenjava ni kdo ve kaj. Je pač slabo leto. Prestopno. V tem času pa tudi na trg ne hodim, saj mi tukaj zraste za sproti: vsa povrtnina, malo fižola, krompirja... Najraje pa imam



Viktor Kotar



Jože Dobovičnik

brajdo, lani sem jo posadil, so bili na njej že trije grozdi. Tudi hišico sem razen strehe postavil sam. Dela ni bilo tako veliko, saj sem delal natanko takšno velikost, kot je bilo

rečeno — 3 x 3 metre. Pa tudi predrago me ni prišlo, saj sem les dobil pri bratu.«

Resnično lepo in prijetno je ob jezeru!

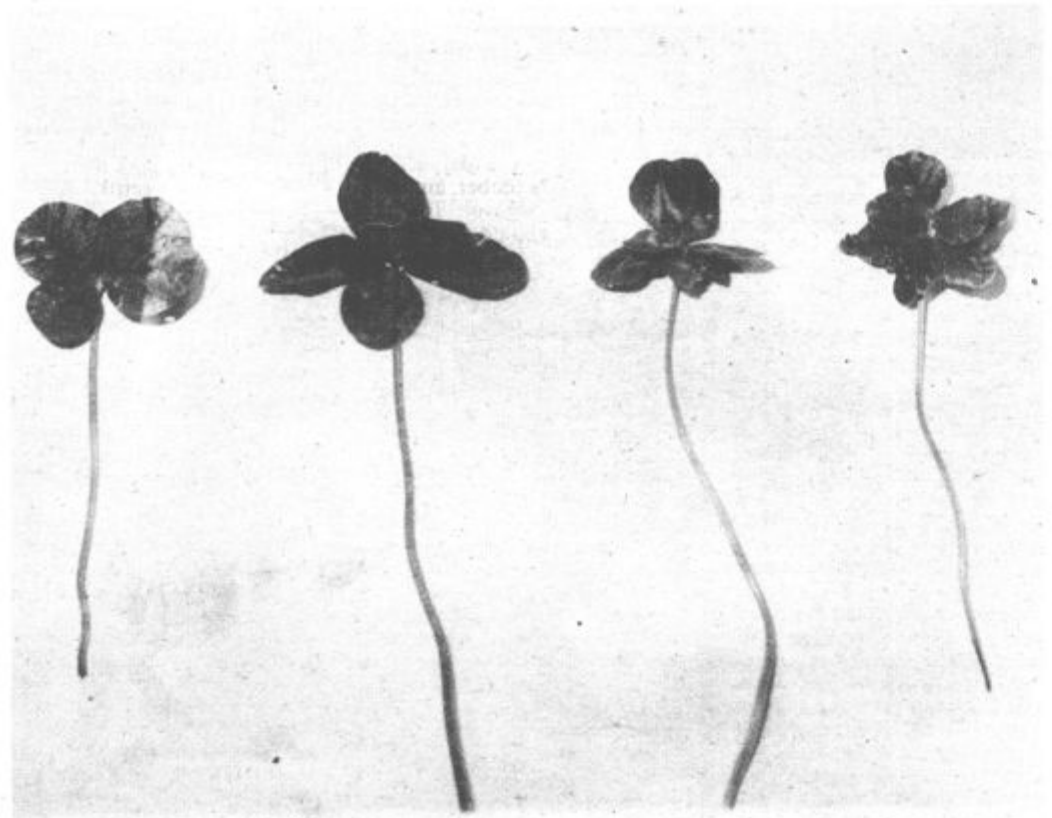
mkp, S. V.



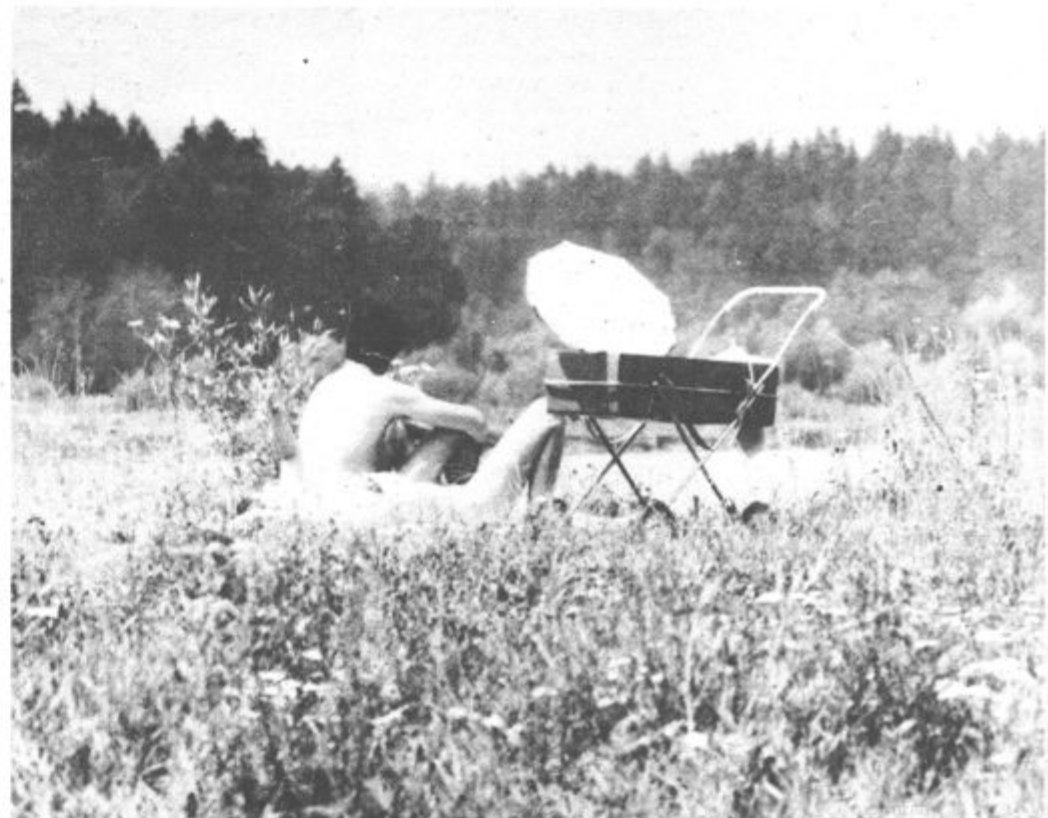
Ludvik Repas



Mari Vidmar



Štiri, pet, šest, sedem peresna detelica



Počitek v troje

POČITNIŠKA SREČANJA • POČITNIŠ

Kljub delu bo za vse še dovolj časa



Matjaž Kuhar in Mirko Brložnik

Mesec dni je že od tega, kar so se aprila vrata hiš učenosti. Tisti, ki so redni, sedaj uživajo v brezskrbni počitniških dneh, tisti, ki so manj pridni, pa morda že listajo po knjigah in zvezkih. Nekateri so tudi takšni, ki so se naveličali lenarjenja in se odločili za počitniško delo.

Mudili smo se v okolici nove pošte v krajevni skupnosti Edvard Kardelj in na prostoru pred pošto našli mlada fanta. „Kaj pa delata tako zgodaj tu? Ali sta vrtnarja?“ nas je seveda zanimalo. „Ne, nisva vrtnarja. Vrtnariva pa,“ sta dejala v en glas Mirko Brložnik in Matjaž Kuhar. Urejujeta ta velik prostor, kjer naj bi bila zelenica. „V pogovoru sta nam povedala, da sicer hodita v šolo, ki nima s tem poslom ničesar skupnega. Mirko je dijak tretjega letnika srednje družbosovne šole v Titovem Velenju, Matjaž pa je sedaj končal tretji letnik srednje strojne šole prav tako v Titovem Velenju. Doma sta iz okolice središča Šaleške doline, in sicer iz Laz in Ložnice. Počitniško delo v Vekosovi delovni enoti Vrtnarstvo opravljata že tretje leto.“ Ni nama težko gojiti rož, pobirati kamenja, urejati zelenic, okopavati, pleti gredic. Navajena sva takega dela, saj imamo doma njive, pa košček vrta. Doma naju „uporabijo“ za marsikakšno delo.“ Vrtnarska opravila so bolj ženska. Matjaž in Mirko s to našo trditvijo povsem ne soglašata. „Nekatera opravila so fizično kar naporna. Res pa je, da so drobni ženski prsti bolj spretni pri pletju in podobno. Vendar gre tudi nam, moškim, lažje, bolj šefovsko delo, dobro od rok. Človek se vsega navadi. Na počitniškem delu v delovni enoti

Vrtnarstvo pa sva koncu koncev tudi že tretje leto.“ Kako, da sta se naša sogovornika znova odločila za počitniško delo prav v tej delovni enoti? Pravita, da dobro poznata sodelavce, delo ni slabo in ne pretežno. Se najbolj po „godu“ pa jima je to, da ju imajo za enakopravna člana tega kolektiva, čeprav sta med njimi le kratek čas. „Morava povedati tudi to, da sva se za delo med dopustom odločila predvsem zaradi denarja. Ta nama pride zelo prav, še posebej sedaj. Dijaki žepi so vedno „raztrgani“, počitniških dogodivščin, takšnih ali drugačnih, pa si seveda oboje želiva. Kot že nekaj let nazaj bova tako tudi letošnje počitnice združila prijetno s koristnim.“

Pletje, okopavanje, sajenje rož, trave, urejanje zelenic je bolj umazano delo, še zlasti takrat, kadar je zemlja mokra. Gredice, njive, zelenice so brez strehe nad glavo. „Vreme je letos resda muhasto, vendar naju dež, sonce, pripeka, vročina, ne motijo. Sonce je zdravo za barvo, pred dežnimi kapljicami pa se „zavarujemo“ v delavnici. Kadar namreč dežuje, popravljava kakšno orodje, kaj počistiva... Vedno se kaj najde. Mnogo prijetneje je delati na svežem zraku kot pa samo skozi okno opazovati lepo vreme.“ „Ja, kakšen pa bo zaslužek?“ nas je še posebej zanimalo. „Na tako dober, pa tudi preslab ne, nekaj srednjega. Za dopust bo kar dovolj.“

Kljub počitniškemu delu bo po njunih besedah za oddih in dogodivščine še dovolj časa: tako za družbo s prijatelji, morje, šport, zabavo, za vse kar pač imajo mladi najraje.

Trdo je treba delati, da kaj zraste

Ko smo se ustavili ob njeni stojnici na velenjski tržnici, se je z nekom pogovarjala o točji, ki tudi njeni Vinski gori ni prizanesla. „Meni je potokla solato, pogledite, samo srce je ostalo, pšenico in koruzo. Pa tako trdo je treba delati, da kaj zraste. Ni dovolj, če spomladi samo naseješ, treba je obdelovati,“ je spregovorila z nami.



Marija Videmšek

strank, ki so ji zveste že dolga leta. Zadnje čase pa Marija le ne pride na trg več tako pogosto kot je hodila včasih. Poleg tega, da je treba delati doma, ki nagajajo tudi noge in hrbtenica.

mkp



Na bencinski črpalki

Ta prijazen deklič je Jožica



Jožica Ocep

Na najrazličnejše načine življajo dijaki čas počitnic. Nekateri so že kje ob morju, drugi si moči za novo šolsko leto nabirajo v hribih, tu in tam se kdo, ki ga jeseni čaka še kakšna „poprava“ že uči, veliko pa je takšnih, ki si morajo za počitnice najprej kaj zaslužiti.

Na bencinski črpalki ob Celjski cesti v Titovem Velenju smo opazili nov, svež obraz. Seveda smo se takoj pozanimali, kdo je ta zal deklič, ki tako prijazno postreže vsakega voznika. In zvedeli smo. To je praktikantka Jožica Ocep, sicer dijakinja Srednje gradbene šole v Celju.

„Z delom na bencinski črpalki sem zelo zadovoljna. Res je prijetno. Soferji so prijazni, nekateri pa vstanejo tudi z levo nogo. Prometa imamo veliko. Verjetno se pozna, da so dopusti, kajti veliko je tistih, ki želijo precej bencina, želijo pa si ga tudi samo pet litrov. Z zasluženim denarjem si bom privoščila morje, nekaj pa prihranila še za šolo,“ nam je razložila Jožica. „Za uro dela dobim 100 dinarjev, nekaj pa se nabere tudi napitnine. Zelo zadovoljna sem.“

Seveda smo jo povprašali, kako to, da se je letos odločila za delo na bencinski črpalki, ko nam je povedala, da je v preteklih letih delala na Vegradu in Projektivnem biroju. Zaupala nam je, da dela na bencinski črpalki tudi njen oče, ki je potožil, da imajo v sezoni premalo moči, ko so dopusti, včasih pa se prikrade še kakšna odsotnost zaradi bolniške. „Pa sem se ponudila. Sprejeli so me in res mi ni žal. Moji sodelavci so zelo prijazni in lepo so me sprejeli medse,“ nam je povedala in odhitela, da je natočila bencin vozniku z „žejnim“ avtomobilom.

mkp

Iščemo najstarejšo fotografijo

Danes v tej rubriki objavljamo dve fotografiji. Eno nam je prinesel Tone Hladin iz Pesja. Narejena je bila okrog leta 1933, na njej pa je nekdanji tamburaški orkester iz Šoštanja. Na posnetku je tudi Viktor Hladin, sedanjí vodja tamburašev iz Pesja.

Drugo sliko pa nam je prinesla Karla Trpin iz Titovega Velenja.

Na njej je stari motiv sedanjega Šoštanja z mlinom in pa visoko lipo, ki so jo, kot je razvidno iz posnetka, obirali prav v času, ko je bil posnetek narejen.



Šaljiva nagradna igra

V predzadnji številki Našega časa smo pričeli objavljati šaljivo nagradno igro Ste duhoviti? Moramo vas pohvaliti, saj smo prejeli kar precej odgovorov. To soparno, deževno vreme je bilo verjetno »krivo«, da ste duhovitost v glavnem usmerjali na kozarce. Pričakujemo, da boste ob današnji sliki posedeli še nekoliko dlje in da bodo vaši odgovori duhovitejši.

Sedaj pa nekaj odgovorov k sliki v predzadnji številki:

— Torek ob 11. uri, delovni sestanek. (Marjan Penšek, Stari trg 86, Slovenj Gradec)

»Košek na krožniku majhen je, a midva takšna sva hrusta... Kaj bova zdaj?« (Zdravko Golob, Graškogorska 40, Titovo Velenje)

»Ti, si prepričan, da sva vsem nazdravila?« (Franja Ževart, Paka 44, Titovo Velenje)

»Čuj, kaj bova pa zdaj počela, ko sva v penzi?« (dober, ampak žal nepodpisan odgovor. Takšnih v prihodnje ne bomo objavljali.)

Zato vas prosimo, da nam z odgovori pošljete tudi vaš naslov). Dodati moramo še to, da smo prejeli precej odgovorov v penziški obliki.

Žepno knjigo — nagrado naših šaljivih igr, bomo poslali Franji Ževart, Paka 44, Titovo Velenje.

Danes objavljamo drugo fotografijo. Odgovore nam pošljite do prihodnjega četrtka. Naj vam pomagamo: posneli smo jo na eni od tekem velenjskega Rudarja.



Svet stanovalcev v KS Desni breg

„Ljudje radi delajo, če dobijo pomoč“

V krajevni skupnosti Desni breg so resno prišli za delo na vseh področjih. Z vso zavzetostjo dela tudi svet stanovalcev, katerega predsednik je v tej krajevni skupnosti Josip Malinovič. Že takoj na začetku našega pogovora z njim je malo „pojamral“: „Predsednik hišnega sveta noče biti nihče, kajti denarja ni, popravila pa so vedno večja. Vsak pravi, da bi bil predsednik, če bi ljudem lahko rešil probleme.“

Teh pa v tej krajevni skupnosti ni tako malo. „Stanovalci dobijo stanovanja tudi brez sanitarij, vode. Ta problem je še zlasti prisoten v podstrešnih stanovanjih starejših zgradb, ko eno stranišče uporabljata dve različni družini. Potem pa pride do spora... Menim, da takšnih stanovanj, kjer ni zagotovljenih minimalnih pogojev za življenje, kjer so na razpolago samo prostori brez vode, ne bi smeli oddajati.“

Posebno vprašanje v tej krajevni skupnosti so tako imenovani provizoriji, to je pet zgradb na Aškerčevi, štiri na Kersnikovi in dve na Slandrovi cesti. Nanj so opozorili tudi na eni od sej sveta stanovalcev. Za vse tiste, ki o njih ne veste dosti, naj povemo, da so bili ti zgrajeni leta 1950 in so nepodkleteni, slabo toplotno izolirani, razen dveh nimajo centralnega ogrevanja, so vlažni. Stanovalci provizorijev se čutijo manj vredne in postajajo apatični. Z vprašanjem provizorijev se je zato svet stanovalcev KS Desni breg obrnil na Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja skupščine občine Velenje. Z odseka za urejanje prostora in varstvo okolja so dobili tudi odgovor, ki je za stanovalce v provizorijih optimističen, seveda pa bo na njegovo uresničitev potrebno še malo počakati. Provizorije bodo namreč odstranili in nadomestili z novimi objekti. Seveda pa se mora za uresničitev tega izdelati najprej zazidalni načrt, ki bo tudi javno razgrnjen in predložen skupščini v potrditev. Zazidalni načrt bo vključen v naslednji srednjeročni program izdelave urbanističnih dokumentov. Investitor objektov, ki bodo zgrajeni na sedanjem kompleksu provizorijev, pa bo moral sedanjim stanovalcem nuditi nadomestna stanovanja. Tako se bodo tudi

njihove življenjske razmere bistveno izboljšale.

„Ljudje radi delajo. To je treba povedati. Delajo pa, če dobijo pomoč tudi od stanovaljske skupnosti, Vekosa in delovnih



Josip Malinovič

organizacij, ki so zadolžene, da rešujejo te probleme, kajti prav tu mora biti veliko skupnih interesov. Najlaže je reči, da denarja ni. Vendar tako ne bomo odpravljali težav, ampak tako, da bomo počasi prešli na ekonomske stanarine, da bo čim več denarja ostalo v hiši, da bomo z njim gospodarno ravnali in preprečevali, da bi hiše propadale. Prav tukaj bi se odnosi morali spremeniti.“

Josip rad dela. Velikokrat je v pogovoru dejal, da mora upravičiti zaupanje ljudi, ki so ga izvolili za predsednika sveta stanovalcev, zato je tudi povsod, kjer ga pokličejo. Veliko razmišlja o tem, kako bi rešili to, kako drugo vprašanje. Prav sedaj se ukvarja z zelenicami, kajti tudi okolica stanovaljskih zgradb je z zakonom o stanovanjskem gospodarstvu prešla na stanovalce same. Sem pa sodi tudi košnja, ki je aktualna predvsem v tem letnem času. Ta pa je draga, če jo komu naročijo. Zato so rešitev okoliški kmeti. „Ti pa pokosijo samo tisto, kar jim je všeč. V prihodnje bomo morali z njimi rešiti ta problem drugače, mogoče s pogodbami, je ob koncu pogovora poudaril Josip Malinovič.“

mkp

Fran Kolšek

Za popravilo strojev je pomembnejša praksa

Se vam je že kdaj pokvaril pralni stroj, vam ponagajal plinski ali električni štedilnik? Gotovo. Jezili ste se na proizvajalca, češ, kako slabe stroje izdeluje, na serviserja, ker ne pride takoj popraviti. Na „srečo“ se vam to zgodi še med kakšnimi prazniki, v soboto ali nedeljo, pa je mera polna.

„Pa še res je tako. Iz svoje dolgoletne prakse vem, da se stroj, električni štedilnik najraje pokvari prav med prazniki in tik pred dopustom. Takrat imamo tudi največjo „gužvo“. Trudimo se, da bi napake kar se da hitro popravili, vendar vselej ne gre tako gladko.“ Gotovo ste že iz tegale kratkega uvoda razbrali, da je gost poletnega srečanja serviser. Naj izdamo še njegovo ime — Franc Kolšek.

Zaposlen je v Gorenju že od leta 1958 dalje, serviser bele tehnike pa kar 19 let. „Ko smo začeli, ni bilo treba za ta posel nobenega tečaja. Stroji so bili zelo enostavni.



Franc Kolšek

Popravljali smo kar vse po vrsti. Proizvodnja je rastla, izdelki so postajali vse zahtevnejši, zato sedaj popravljamo nekateri le belo tehniko, drugi TV aparate. Kar

gre nam od rok. Ko se pojavi nov tip stroja, je malo bolj „kunšno“. Ko ga osvojiš, je delo znova enostavno.“ Na lastne oči smo se prepričali, da je Franc mojster in stroje popravljajo kot bi stresal iz rokava, hitro in zelo dobro. Povedal nam je, da je za serviserja pomembnejša praksa kot pa znanje. To pride bolj prav pri razvijanju novih modelov.

Delo serviserja ni tako enostavno kot priviti vijak, zamenjati kakšno cev. „Po eni strani je ta posel sila zanimiv, po drugi pa tudi malo živčno naporen, z eno besedo „štrpacno“, še zlasti pozimi.“

Kadar mora kam višje, mora avto skoraj nositi. Področje, kjer Franc popravljajo zdaj to, drugič drugo stvar, je namreč zelo široko. Segajo od Letuša do zadnje hiše v Logarski dolini. Kot pravi, ima teren v malem prstu, celo to ve, kje ima stranka postavljen stroj ali štedilnik. „O, drugače se pa kar pošte-

no loviš, da se ujameš,“ pove v šali.

S strankami nima posebnih težav. Pravi, da so še kar potrpežljivi in prijazni in ne preveč zahtevne.

Naš gost „obišče“ z zajetno torbo, polno orodja, vijakov, pa raznih manjših rezervnih delov za pralni stroj ali štedilnik, vsak dan od 10 do 12 strank, prevozi povprečno 100 kilometrov. Njegov delovnik ne traja od 6. do 14. ure, včasih se potegne krepko v pozni popoldan. „Hitiš delati, ura pride okrog, da še veš ne kdaj.“

Kot bi trenil, je minila tudi ura pogovora. Naši radovednosti seveda še ni bilo konca. Francu pa ne zanimivih in duhovitih odgovorov. Ob koncu nam je povedal še to, da kakšnega posebnega konjička nima. Tudi šport ga preveč ne privlači. Zelo rad se ukvarja z avtomobili, za sprostitev pa se loti še urejanja okolice hiše v Smartnem ob Paki, kjer živi s svojo družino.

Jana Zaleznič

Gostu moraš ustreči



Bife v Letušu, domačini so ga preimenovali kar v Bife pri Jani. Je priljubljen gostinski lokal. Nedaleč stran teče reka Savinja in ob vročih dneh se ob njenih bregovih zbere kar veliko kopalcev. ki nato kaj radi nadaljujejo »rekreacijo« na vrtu bifeja ali v prostorih

lokala. Za lačna usta in suha grla imajo pri Jani vedno poskrbljeno.

Lokal se ponaša z lepo urejenostjo okolice, čistoče, pestro ponudbo in gostoljubnostjo. »Bife vodim pet let, v gostinstvu pa delam že 12 let. Ob večerih, praznikih, nedeljah, če so lepi, nas obišče kar precej gostov.« je povedala Jana Zaleznič.

Dolgoletna praksa in izkušnje Jani gotovo pomagajo prislunosti zahtevam gostov, od mlajših do starejših. Zato tudi takšna ponudba, ki je ne srečamo povsod. V bifeju pri Jani si lahko gost poteši lakoto z jedmi na žaru, vsemi vrstami zrezkov, tudi ribami, tatarskim biftekom, savinjskim želodcem, domačimi salama-mi, bife pa slovi po prekajenih kračah. Največ jedi pripravljajo po naročilu. Gosti

imajo zelo različne okuse in zahteve. Če hočeš gosta še kdaj videti v svojem lokal, mu moraš seveda kar se da ustreči. Jana pravi, da se



Na vrtu je vedno veliko gostov

Skrito v albumih

Pred tremi desetletji

Izredno uspela letošnja razstava goveda rjave pasme v Mozirju je marsikoga napotila k brskanju po svojih albumih, ki še vedno skrivajo precej zanimivih, pomembnih in doslej neznanih slik in podatkov. Tudi Franc Pečnik iz Trnave pri Mozirju je pogledal v svoje albume in našel marsikaj zanimivega. Med temi zanimivostmi so tudi posnetki razstav goveda, ki so jih pripravili še pred letom

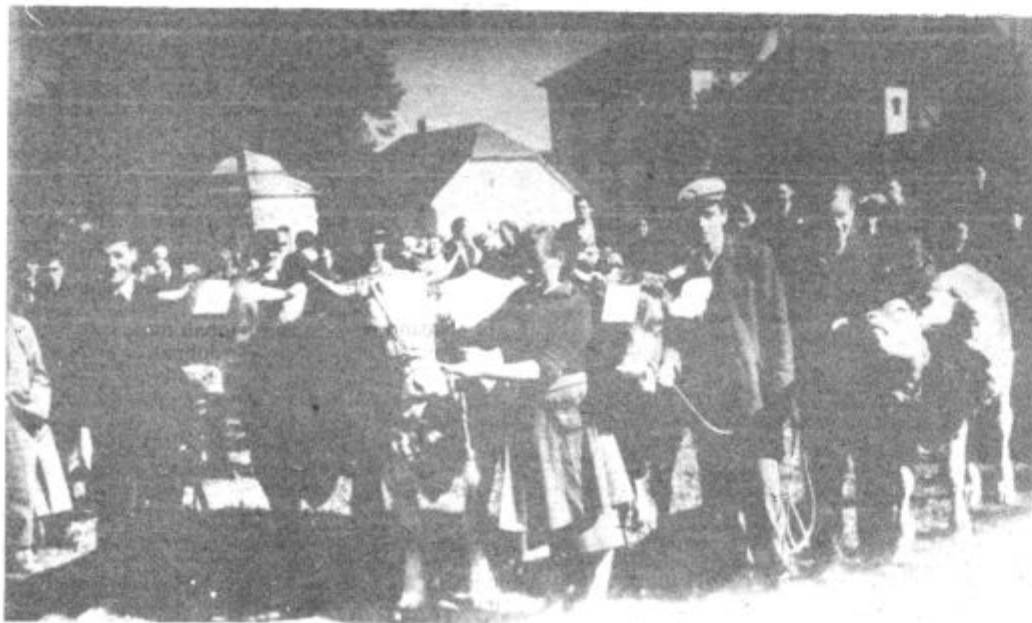
1959, ko je bila na Ljubnem ob Savinji prva »uradna« razstava.

— Na prvem posnetku je razstava v Gornjem gradu, za katero se Franc Pečnik ne spominja točnega datuma, vsekakor pa je bila v začetku 50-ih let.

— Na drugem je razstava, ki je bila prav tako v tistem obdobju v Mozirju. Na sliki so

tedanji veterinar Pešec, lastnik slike, kmetje Rženičnik ter Praznikova oče in sin. Zanimivo je, da so se takrat ponašali z rekorderko, ki je v letu dni namolžla 2.000 litrov mleka. Kot smo že zapisali se današnja rekorderka ponaša z več kot 9.000 litri. Napredek torej, ni kaj.

— V Mozirju je bila torej pred nedavnim razstava goveda rjave pasme. Tudi s tem v zvezi je Franc Pečnik našel zanimivo sliko. Na tretjem posnetku je namreč skupina, ki je leta 1954 v Dutovljah na Primorskem naložila prve primerke krav te pasme, ki je po treh desetletjih izrednih naporov na področju reprodukcije že v ponos rejcem, veterinarjem in drugim.



Prvo srečanje pionirjev Titovih mest

Pesem in radost povezana v trajno prijateljstvo



Velenjski udeleženci prvega srečanja Titovih mest

Med mesti, ki nosijo Titovo ime naj bi bilo kar največ najrazličnejših oblik sodelovanja. Ena izmed njih bo odslej tudi vsakoletno srečanje pionirjev. Letos je bil gostitelj Titov Veles. Pionirji iz vseh 8 Titovih mest so preživeli čudovitih 15 dni v lepem letovišču Golak, približno 120 km oddaljenem od Titovega Veleša.

Iz Titovega Velenja so se prvega srečanja udeležili pionirji z osnovne šole Veljka Vlahovića. Na pot jih je odšlo 10 skupaj z ravnateljico Marijo Žužek in Kristino Kovač. Ko so se pred dnevi vrtnili domov, so bili seveda njihovi vtisi nepopisni, njihove beleške polne naslovov, kajti v Titovem taboru na Golaku so bili vsi skupaj resnično kot ena družina. Takoj po prihodu domov, seveda še niso mogli strniti oziroma prav povedati vseh vtisov o prečudovitem bivanju v Makedoniji skupaj s sovrstniki iz Titovega Veleša, Titovih Užic, Titove Korenice, Titovega Drvarja, Titograda, Titovega Vrbasa in Titove Mitrovice. Takole so pripovedovali:

Zdenka: »Bilo je resnično lepo, zelo smo se navezali, kamorkoli smo prišli, so nas lepo sprejeli in ob slovesu smo se zelo težko ločili.

Barbara: »Prvič sem bila v Makedoniji, življenje je bilo zelo pestro, vključeni smo bili v razne

interesne dejavnosti, videli smo veliko krajev, dobili veliko novih prijateljev. Želim si, da bi se še kdaj srečali.

Petra: »Vse mi je bilo všeč. Tudi jezik za nas ni pomenil težav. Zaprta sem si nekaj makedonskih besed in kar prehitro je minil čas, ki smo ga skupaj preživeli.«

Darja: »Na začetku nam je bilo nekoliko dolgčas in smo malce pogrešali Titovo Velenje. Potem smo kmalu pozabili nanj, in ko se je bližal konec, nam je bilo zelo hudo, da se bomo morali ločiti. Vsi smo bili objokani. Najtežje je bilo slovo od Titograjčanov, saj smo bili z njimi največ skupaj.«

Matjaž: »Zelo smo se izkazali v športnih igrah, saj smo bili dečki najboljši v košarki, rokometu in odbojki, deklice pa v rokometu in košarki. V spomin na te naše zmage smo dobili izredno lepe diplome z likom tovariša Tita. Tudi na teh športnih srečanjih se je med nami pokazalo pravo prijateljstvo, ob podelitvi diplom so nam drugi veselo ploskali, mi pa njim in med nami ni bilo nobene zavisti. Ko smo igrali, smo se sicer obnašali nekoliko navijaško, toda ko je bilo tekme konec, smo si čestitali. Žal mi je, da se z nekaterimi ne bomo nikoli več srečali. Prijatelji iz Titograda in Titovega Veleša pa so nas povabili, da bi

prišli služiti vojaški rok v njihov kraj.«

Matija: »Veliko smo videli, bilo je resnično lepo, nekatere smo povabili v naše mesto. Titograjčani pa so nas povabili naj prihodnje leto pridemo na srečanje k njim, saj bodo oni organizatorji takega srečanja. Ja, prepričan sem, da se bomo še videli. Če ne prej, ko bomo šli k vojakom.«

Bojan: »Mislim, da smo bili v glavnem pridni, tako da sta bili tovarišici zadovoljni z nami. Enako dobro smo se razumeli z drugim, nadvse zanimivo je bilo, ko smo obiskali vojake ob bolgarski meji. Bili smo tudi v tovarni olja v Delčevu.«

Pionirji in pionirke so povedali, da so povsod kamor so prišli in s komer so se srečali, dali majhen spomin našega mesta. Tako je delček Titovega Velenja sedaj navzoč povsod, kjer so bili.

Navdušeni nad tem prvim srečanjem pionirjev Titovih mest sta bili seveda tudi obe tovarišici. **Kristina Kovač:** »S težkimi občutki smo šli na tako dolgo pot, in ko smo po dobrih 26 urah prišli na cilj, smo bili zelo presenečeni ob prijetnem sprejemu. V trenutku smo pozabili na utrujenost zaradi dolge poti in si želeli, da začnemo čimprej spoznavati Makedonijo in se seznanimo med seboj. Kmalu smo izumili nek enoten jezik — slovensko-nrvaško-makedonski. Malo smo si pomagali tudi s kretnjami — skratka, hitro smo se sporazumeli. Na



Vsak je posadil svoj bor

Golaku v Titovem taboru je bilo življenje zelo razgibano, vsak dan so bile različne dejavnosti. Dopoldne smo hodili na sprehode in izlete v bližnjo okolico, ogledali smo si tudi mesto Delčevo, popoldne pa smo imeli razna športna tekmovanja, kjer so se naša dekleta in fantje zelo izkazali. Večeri so bili bogati s kulturnimi predstavami. Vsak dan je bila dežurna ena četa, našo smo poimenovali po Francu Leskošku-

Luki. Seveda smo se tudi mi potrudili in pripravili bogat kulturni večer, ko smo bili na vrsti. Na začetku kulturnega programa je bila osebna izkaznica mesta. Mislim, da smo se potrudili in zelo izvirno opisali naše prelepo mesto, obenem smo povabili ostale, naj nas kdaj obiščejo, da bodo videli kje in kako živimo. V kulturnem programu smo jim predstavili pesmi Kajuha, pesmi naših šolarjev, pa tudi skupaj smo zapeli

himno srečanja. Ta je bila Mi se imamo radi, ki so se je tudi drugi hitro naučili. Ob večerih je bilo še veliko drugih aktivnosti; prišle so nas obiskat folklorne skupine, itd. Takšna srečanja morajo biti tudi v prihodnje in prijateljstvo, ki je nastalo med nami v 15 dneh, se mora nadaljevati.«

Marija Žužek: »To je bilo prvo srečanje pionirjev Titovih mest. Znova smo dojeli, kaj je resnično bratstvo in enotnost. Pionirji so bili kot ena velika družina, ne glede na to, od kod je kdo prišel. Med njimi ni bilo nobenih ovir, ne jezikovnih in ne drugih. In to je tisto pravo bratstvo in prijateljstvo, ki so ga začeli partizani, in ki ga nadaljujejo naši mladi. Na Golaku je vsakdo posadil svoj bor in ta del gozda smo poimenovali Gozd Titovih pionirjev. Mladi so navezali veliko stikov, dobili veliko prijateljev, mi učitelji pa smo izmenjali izkušnje, pogovarjali smo se o naših učnih načrtih in drugo. Potem smo ugotavljali, da bi bilo prav, da bi se večkrat srečali. Resnično je bilo prisrčno. Lahko rečem, da je vse mesto živelo z nami in ne le tisti, ki so bili neposredno zadržani za nas.

Ko so nas ob slovesu vprašali, kako smo zadovoljni z bivanjem pri njih, smo jim odgovorili: »Ena beseda je premalo, 100 preveč, tri pa dovolj: **BILO JE LEPO.**«

Zapisal: S. V.



Titov Veles (foto M. V.)

Šaleška folklorna skupina: Koleda

Portorož, moj Portorož

Žgoče sonce, soparen dan, tu pa tam kakšna rahla sapica. Vsi iščemo senco, hladni kotiček. Osvežimo se s hladnim pivom, ledeno Coca-colo. Takšno naj bi nekako bilo poletje, za letošnjega pa vemo, da je vse kaj drugega. Kar praznično se nam zdi, če zjutraj pogledamo skozi okno in se ozremo v nebo, ki naznanja lep in sončen dan. Seveda se tudi ta lahko konča kaj klavmo, z nevihto, ali vsaj kakšno ploho.

Člane Koleda je v nedeljo 1. julija pričakal lep in sončen dan, ki smo se ga zelo razveselili, saj smo se odpravljali v Portorož. Pa ne na kakšen izlet, ampak na nastop v tamkajšnjem Avditoriju. V tako znanem turističnem mestu se nenehno kaj dogaja, ker vemo da turisti niso zadovoljni samo s soncem in morjem, ampak jim moramo ponuditi še kaj. V Portorožu se zelo trudijo, da vse to tudi uresničijo.

Točno opoldne smo z avtobusom krenili na pot. Pravzaprav je to zelo nerodna ura, saj bi se morali odpraviti h kosilu, tokrat pa smo zato morali pohiteti. Seveda ni prav nič pripravno, če mora žena ali mamica pričeti kuhati

kosilo že ob osmi ali deveti uri, da njen sinček ali mož ne bi odšel lačen na pot. Žene in posebej mame so glede tega zelo skrbne in nimaš niti malo možnosti, da bi odšel na pot s praznim želodcem,



pa čeprav kosilo zmečeš v sebe. Če pa imaš potovalno mrzlico, vse skupaj ni pomembno, važno je le, da se čimprej odpraviš od doma. Ob določeni uri smo bili tako vsi pred našo »staro garderobo«.

O nastopu in vzdušju, o Porto-

rožu, cenah in še marsičem, pa bodo spregovorili člani Koleda sami.

JANEZ OŠTIR: »Po pravici povedano, bi najraje klical domov in sporočil, da bom še nekaj časa

zdel, kot vsi drugi. Če na mesec nastopiš trikrat ali večkrat, ti to preide v kri in postane vsakdanje, čeprav nastopaš z veseljem.«

MARJAN MIKLAVŽINA: »Občinstvo je bilo zelo hvaležno,

opolnoči po nastopu namočil v topli morski vodi.«

ALENKA MAJHEN: »Portorož je lep, vendar zelo drag. Kaj moremo, smo pač domači turisti. Vesela sem bila, da nas je prišlo gledat toliko ljudi, večinoma tujcev, največ Nizozemcev. Občinstvo je bilo enkratno, v čast pa si lahko štejem, da nas je prišla gledat tudi Tončka Marolt, ki je bila navdušena.«

DRAGO PODRŽAVNIK: »Bilo je zelo vroče, tudi na nastopu, čeprav je bila ura že devet zvečer. Tudi nam muzikantom je tekel znoj, ne le plesalcem. Portorož je lep, vendar verjetno med najdražjimi.«

DRAGO TAMŠE: »Nastop je uspel, čeprav je težko govoriti o sebi. Premalo časa je bilo za ogled mesta. Cené so preveč zasoljene, so pač pripravljene za tuje turiste.«

ALENKA GORJANC: »Povedala bom čisto na kratko — bilo je lepo.«

MILICA JABLANŠEK: »O nastopu so verjetno že drugi povedali dovolj, mene jezi le to, da nisem mogla v kazino.«

PETER MIKLAVŽINA:

»Tudi jaz sem se kopal ob polnoči, bilo je prima, plaža pa se mi je zdela bolj slaba. Cene so približno take kot drugod. Najbolj so se mi na nastopu vtisnile v spomin turistične, tuje seveda.«

VERA OŠTIR: »Posebej za ženo je pravo trpljenje, da je nastop v nedeljo, v ponedeljek zjutraj pa služba. Se pač moramo prilagajati turistom. Z mojim sva obiskala sorodnike kjer sem prvič letos jedla školjke. Moram priznati, da sem zaradi tega z večjim veseljem »skakala« na odru.«

JANEZ SMERDEL: »Vreme nam je bilo res naklonjeno, zato je bilo razpoloženje na višku, tudi nastop. Tokrat so v Portorožu prvič nastopali tudi mladi plesalci, ki so se dobro odrezali, čeprav so bili še nekoliko »trdi«. Za Portorož vemo, da je lepo, živahno in drago mesto. Moram pa poudariti, da domači turisti še kar pridno trošimo denar, še posebej, če se primerjamo z varčnimi Nemci. Ta nastop je bil zaključek te sezone. Zdaj imamo zaslužene počitnice, potem pa znova, ko bomo prvo nedeljo v septembru spet odraščali v Portorož.«

Vili Grabner

Planinsko društvo Titovo Velenje

Tudi letos uspešen pionirski planinski tabor

Mladinski odsek Planinskega društva Titovo Velenje je letos že drugi organiziral sedemdnevni planinski tabor za mlade pionirje — planince v Logarski dolini.

Dvajset učencev, članov planinskih skupin iz štirih velenjskih osnovnih šol je pod vodstvom petih vodnikov v času od 12. do 19. julija taborilo v neposredni bližini Doma planincev v Logarski dolini. Vreme je bilo lepo, kar je omogočilo, da so lahko program v celoti izvedli, opravili nekaj zahtevnejših planinskih tur ter si nabrali novih, bogatih planinskih izkušenj.

Tabor so opremila vsa društva savinjskega meddruštvenega odbora, v njem pa se bodo do sredine avgusta zvrstili številni mladi planinci širše celjske regije.

Udeležence velenjske skupine so izbrali mentorji planinskih skupin v osnovnih šolah izmed tistih pionirjev, ki so že dalj časa aktivni planinci. Vsi so imeli že osnovno znanje o gibanju v gorskem svetu, bili so primerno opremljeni, večina pa je uspešno končala tudi planinsko šolo.

Opravili so nekaj zahtevnih planinskih tur. Najprej so se podali na 2083 metrov visoko Krofičko, ki se dviga med Logarsko dolino in Robanovim kotom, nato po markirani poti skozi Grlo na Rjavčki vrh, koder hodijo le redki planinci. Najdaljša pa je bila tura mimo Okrešlja na Kamniško sed-

lo, od tod pa na vrh Planjave (2394 m) ter preko Bab in Škarj mimo Klemenškove planine nazaj do tabora. Dan pred zaključkom se je ena skupina podala proti snežišču pod Savinjskim sedlom, druga pa vstopila v Turski žleb.

Letos je v gorah mnogo več snega kot sicer, zato so izurjeni in dobro opremljeni vodniki na vseh nevarnejših delih poti postavili vrhne ograje in udeležence s samovarovanjem s pomožno vrvico in vponko varno prepeljali čez ta mesta.

Zlasti v Turskem žlebu so lahko mladi planinci videli, kako nemogoče so lahko snežne razmere tudi sredi poletja, saj je vrhna plast snega ponekod tudi do tri metre nad varovano potjo. Seveda pa so se lahko na popolnoma varnih mestih pod Savinjskim sedlom naučili iger na snegu.

Poleg tur so mladi planinci v taboru obnovili znanje o orientaciji, zgodovini planinstva, ogledali so si planinsko razstavo v Domu planincev, poslušali predavanja o prehrani v gorah, nevarnostih v gorah, o varstvu gorskega sveta, o prvi pomoči, trikrat pa so imeli tudi predavanja z diapozitivi (od cibicbana — planinca do planinskega vodnika, po gorah Bosne in Hercegovine, Mont Blanc. Zvedeli so mnogo o vozilih, zabijanju klinov, plezanju in varovanju, spoznali so hojo z derezami,

ravnanje s cepinom, reševanje iz ledeniških razpok ...

Posebno prijetni so bili večeri ob tabornem gnju, kjer so se pesmi in družabne igre vrstile včasih kar predolgo v noč.

Namen tabora, dati mladim potrebno znanje za varno hojo v gore, vzljubiti gorski svet in naravo sploh, je bil dosežen. Uspeh narekuje, da take in podobne akcije Planinskega društva Titovo Velenje ne smejo zastati.

Za sklep še to: starši so za udeležence prispevali 2500 dinarjev, ostale stroške pa so poleg Planinskega društva krili OŠ teritorialne obrambe, OK ZSDL ter Občinska zveza Telesnokulturnih organizacij. Vsem hvala za razumevanje.

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

Več pozornosti gostinskim uslugam

Tri dni sem bil gost vašega prelepega Titovega Velenja. S seboj odnašam lepe vtise o vsem, kar sem videl in doživel.

Vaše novo industrijsko mesto ima lepe gospodarske in turistične možnosti. Od mojega zadnjega bivanja v Titovem Velenju pred dvema letoma sem navdušen nad novozgrajenimi objekti in naselji, ki kažejo, kako veliko pozornost posvečate delovnemu človeku in občani in kako si z velikimi koraki utirate pot naprej.

V Titovem Velenju pa sem doživel tudi majhno neprijetnost, zaradi katere vam tudi pišem. Upam pa, da boste to moje pismo sprejeli kot dobronamerno kritiko, ker je tako tudi mišljena.

V nedeljo, 15. julija, sem večerjal v hotelu Paka v Titovem Velenju. Po dobri in okusni večerji z nekaj pijače sem želel račun. Natakari mi je prinesel navaden račun, kar me je motilo, zato sem zahteval pravega. Bil sem sicer malo okajen, pa

Jezikovno razsodišče

Otvoriti

»Vaše komentarje oz. prispevke za boljši jezik zelo rad prebiram. Postavljam vprašanje, kako je z besedo otvoriti, npr. sejo je otvoril, sestanek je otvoril, otvoritvena slovesnost itd. Kaj ni bolje sejo je odprl, sestanek je odprl itd.« Tako P. R. iz Ljubljane.

Glagol otvoriti je srbohrvaškega izvora in smo ga Slovenci sprejeli v knjižni jezik nekako v zadnjih desetletjih prejšnjega stoletja, kot še toliko drugih besed iz slovanskih jezikov. Uporabljal se je v pomenu, kot se pojavlja v zvezi odpreti vrata, a je kmalu zastarel. V sodobnem knjižnem jeziku se **otvoriti** (po Slovarju slovenskega knjižnega jezika) uporablja v naslednjih dveh pomenih: 1. inarediti, da kaj začne potekati, navadno slovesno, po predpisih, npr. **otvoriti kongres, sejo je otvoril predsednik, otvoriti razstavo**; 2. izročiti, dati v javno, splošno uporabo, navadno slovesno, po predpisih, npr. **otvoriti cesto, most**. Tudi v teh pomenih se danes glagol **otvoriti** iz rabe umika, nadomestil ga je glagol

odpreti, zato imate prav, ko menite, da je bolje v takih primerih rabiti ta glagol. Glagol **otvoriti** in njegovo besedno družino Slovar označuje z »raba pešao«, kar pomeni, da je beseda zmeraj manj v rabi. — Kakor z **otvoriti** je tudi z besedama **otvoritev** in **otvoritven**. Beseda **otvoritev** se danes v svojem glagoliškem pomenu umika besedi **odprtje** (prim. **otvoritev razstave**: **odprtje razstave**). Nekoliko bolj živa je v pomenu »prireditve ob slovesni izročitvi česa v javno, splošno uporabo« (npr. biti na **otvoritvi**, vaje nastopajočih pred **otvoritvijo**). **Odprtje** bi v tem pomenu delovalo okorno. Tudi šahisti se verjetno ne bi zlahka odrekli

otvoritvi v pomenu »začetna poteza igre« (prim. **indijska otvoritev**). Prirednik **otvoritven** so v zvezah kot **otvoritvena slovesnost** nadomestili npr. z **uvodom, začetom**, vendar je to pomensko nenatančno; čisto primerna pa bi bila zveza **slovesnost ob odprtju**. Enako je z **otvoritvenim govorom**. (Podobna besedna družina /**zatvoriti**/ je zamrla popolnoma, ker se zanjo ni zavzemala nobena stroka.)

Besede **otvoriti, otvoritev, otvoritven** so neenake vrednosti in v veliki meri nenadomestljive z bolj domačimi besedami. Seveda ju ne zamenjamo tedaj, ko je izražanje z njima še zmeraj najbolj običajno (**indijska otvoritev**).

Ne s predsodki nad besede

»Knjižna beseda **kava** in ljudska **kofe** sta sicer obe iz istega končnega vira, imena abesinske pokrajine Kafa. Toda noben drug jezik ni zavrgel ljudskega izraza. Slovencem pa šola predpisuje sosodovega, hrvaško **kavo**. Prva potujočevalna ustanova je torej šola! Ta je vzvod tistim naprtnim slovničarjem, ki podlage za slovnico ne iščejo v ljudstvu!« (J. K.)

Za »turski bob« (kot je kavi rekel Gutsman v slovarju leta 1789) smo Slovenci tudi v knjižnem jeziku sprva rabili **kafe** in **kofe** (Dev v pesmi Pudelbal, 1780; Vodnik v Kuharskih bukvalah, 1799; Prešeren v Gazetah). Sredi 19. stol. so nosilci knjižnega jezika **kofe** vzeli na muho, kot toliko drugih besed, prevzetih iz nemščine ali že samo po nemščini — slovnikarji začnejo navajati na prvem mestu **kavo**, sklicujoč se pri tem na enake oblike v srščini, poljščini in češčini. (Tudi Čehi so iz zborne češčine ljudsko **kafe** spodrinili s **kavom** prevzeto iz hrvaščine, poljščine ali madžarščine, češ da **káva** »bolj slovansko zveni«.)

Sešoma je v slovensčini **kava** postala stilno nezaznamovana tudi v pogovornem jeziku, to je v tisti različici knjižnega, ki jo rabijo izobraženi govorniki v neformalnih govornih položajih. Sploh nezamenljiva je v nekaterih zvezah (**ledena kava**) in številnih izpeljankah (**kavni liker, kavni lasje, kavovina, kavnik, kavarniško politiziranje** ...). Kdor bi danes hotel »pokofetiti« celo besedno družino, bi moral kovati nove izraze (**kofetovec za kavovec?**) ali izbirati med pozabljenimi (**kofetišče, kofetarija, kofehavs za kavarno**). Celotno živje zveze iz ljudskega jezika (**mlinček za kofe**) so skladenjsko okornejšee kakor zborne ustreznice s privedniškim prilastkom (**kavni mlinček**), poleg tega je združenje besed z neenako stilno vrednostjo neobičajno, in bi **kavna usedlina** postala ne le **usedlina od kofeta**, ampak **zoe** (od **kofeta**).

Šola zato upravičeno predpisuje za nevtralna zborna besedila **kavo**. Kot stilno sredstvo, npr. za zbujanje domačnosti, pa se — in naj se — rabi v primerih sobesedilnih tudi **kofe** ipd.; v Ljubljani se neki lokalček posrečeno imenuje **Kofetek**, tudi znane Kobilčine slike **Kofetarica** ni treba posnaževati. — Ne hodimo (znova) nad besede vsak s svojimi predsodki.

Jezikovno razsodišče
Gostujoči član V. Gjurin

Bil sem na Planjavi (2394)

Iz tabora smo se najprej podali na Okrešelj. Po krajšem počitku smo odšli proti koči na Kamniškem sedlu, visokem 1885 m. Namesto, da bi šli na Brano in po isti poti nazaj, smo odšli proti Planjavi. Na strmeh snežišču so nam vodniki napeli vrvi. Malo pred Planjavo smo opazili štiri mlade gamse, ki so mulili travo. Naredili smo nekoliko posnetkov. Na Planjavi smo

se samo razgledali naokoli, potem pa odšli čez Škarje proti taboru. Iz Škarj smo »presmucali« dvojno snežišče. Nekaj mojih prijateljev in jaz smo bili prvi pri koči na Jami. To je bil naš zadnji počitek pred taborom. V tabor smo prišli zelo utrujeni, bilo pa je lepo.

Boštjan Kuzman
2. razred OŠ Gustav Šilih

blažej center

A 9150 PLIBERK, TELEFON 99434235—2194

POZDRAVLJENI, SOSEDEJE! Za vas smo zgradili novo prodajalno, ki smo jo preimenovali iz supermarketa v

blažej center

NUDIMO VAM VELIKO IZBIRO IN NIZKE CENE

Cene veljajo do 8. avgusta 84



Št. 1 **RAVNILO**
z elektronsko uro in računalnikom A. Sch. **298.—**

Št. 2 **VIDEO IGRA**
z uro in budilko A. Sch. **198.—**

Št. 3 **RADIO-STEREO KASSETAR**
za izvoz A. Sch. **899.—**

VSE ZA VAŠEGA DOJENČKA IN OTROKA SEDAJ PO POSEBNO UGODNIH CENAH PRI NAS V 1. NADSTROPJU!

OTROŠKI — športni voziček

(sedelci in ležeči položaji)

PO POSEBNO NIZKI CENI

OTROŠKI varnostni sedež za avto

komplet za izvoz A. Sch. **915.—**

ŠINCEL — topl vodni števci, sobni termostati ter vse vrste VENTILOV

GRUNDFOS črpalke in vse za VODOVOD sedaj za izvoz

po posebno UGODNIH CENAH!



NA ZALOGI kompletni CHICCO-PROGRAM

OTROŠKO KOLO
(izvozna cena)

že od A. Sch. **699.—**
dalje

PPR-KABEL YX 3 x 1,5 in 3 x 2,5 SPET NA ZALOGI

STIHL—HUSQVARNA — EGHO velika izbira motornih žag

VSE ZA CAMPING IN ŠPORT po ugodnih cenah?

KONSUM

A 9150 PLIBERK, TELEFON 99434235—2085

Preselili smo se v novi

blažej center

POZOR

Cene veljajo tudi pri

KONSUM

LABOD (Lavamünd)

CENE VELJAJU DO 8. avgusta 1984

RAMA

1/2 kg A. Sch. **19.90**

SHAMTU

lak za lase 300. gr. dz. A. Sch. **16.90**

BENS DORP
čokolada

300. gr. A. Sch. **17.90**

KALODERMA

krema 150. gr. dz. A. Sch. **15.90**

VEDRO
in 5 kg riža

A. Sch. **59.90**

BRITVICE

(Gilette) 5 kom A. Sch. **15.90**

ZA ZELO UGODEN NAKUP SE PRIPOROČATA

blažej center in **KONSUM**



S tem kuponom dobite v KONZUMU

1 kg ALVORADA — kafé do Mocca

+ 1 plinski vžigalnik

samo **699.—**

KOLEDAR

ČETRTEK, 26. julija — ANA PETEK, 27. julija — GORAZD SOBOTA, 28. julija — NEVENKA NEDELJA, 29. julija — MARTA PONEDELJEK, 30. julija — PETER TOREK, 31. julija — IGNAC SREDA, 1. avgusta — ALFONZ

MALI OGLASI

PRODAM novo motorno žago znamke McCulloch PM 5.10 z garancijo. Informacije na tel.: 854-251, dopoldne.

PRODAM ojačevalec FBT s solo kitaro 100 W in kitaro Kadet. Marjan Glinšek, Škale 35 a, Titovo Velenje.

ZAMENJAM adaptirano dvosobno konfortno stanovanje 50 m² v Piranu za enako ali manjše 40 m² v Titovem Velenju. Zamenjava iz zdravstvenih razlogov pod šifro: »Družbeno«.

PREKLICUJEM veljavnost ribiške karte za leto 1984, na ime Džavid Mečević.

CENJENE STRANKE!

OBVEŠČAM VAS, DA SEM ODPRL OPTIKO na Kardejevem trgu 11 v Titovem Velenju. Izdelujem vse vrste očal na recepte, popravilam očala, na zalogi pa imam tudi veliko izbiro najrazličnejših modernih sončnih očal. SE PRIPOROČA OPTIK FRANJO ROŽIČ!

IŠČEM žensko srednjih let za pomoč v gospodinjstvu (otrok in narodnost ni ovira). Naslov v uredništvu.

SOBO IŠČE v Titovem Velenju ali Šoštanju mlad zakonski par. Alojz Hrgota, Efenkova 61 c, soba 413, Titovo Velenje.

PRODAM polnila Norma, opečne monta plošče 250 komadov po zelo ugodni ceni. Informacije na tel.: 851-100 interna 458, Potočnik, v dopoldanskem času.

ODDAM SOBO dvema prijaznima dekletoma. Telefon: 858-119. UGODNO PRODAM gobeline in harmoniko. Telefon: 858-119.

KUPIM parcelo za vikend do približno 7 km iz Šoštanja. Ponudbe pošljite pod šifro: »Vikend 84«.

UGODNO PRODAM 838 m² parcele v Topolšici (Lom). Informacije na tel.: 853-310 od 12.—14. ure.

PRODAM rezervne dele za R4. Telefon: 724-064, po 20. uri.

PRODAM R6 neregistriran. Informacije na tel.: 891-151, dopoldan.

PRODAM kotno sedežno garnituro. Potočnik, Kajuhova 3, Šoštanj.

UGODNO PRODAM štedilnik Gorenje — 4 plin 2 elektrika, plinska pečica. Informacije na tel.: 858-668, zvečer.

ŽENSKO IŠČE 45-letni moški za preživljanje prostega časa, po možnosti iz Velenja ali Šoštanja — Slovenko. Ponudbe pošljite na Naš čas pod šifro: »Najdiva see«.

PRODAM mlado kravo (prvo tele) in 7 mesecev brejo telico. Telefon: 857-956.

PRODAM Mini Moris 1275 GTI.

75. Slavica Vodišek, Veljka Vlahoviča 8, Titovo Velenje.

DEŽURSTVA

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

ČETRTEK, 26. julija, dnevni dr. Marolt, nočni dr. Zupančič

PETEK, 27. julija, dnevni dr. Žičkar, nočni dr. Grošelj

SOBOTA, 28. julija, glavni dr. Koren, notranji dr. Lešnik

NEDELJA, 29. julija, glavni dr. Koren, notranji dr. Lešnik

PONEDELJEK, 30. julija, dnevni dr. Hrastnik, nočni dr. Zupančič

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ:

ČETRTEK, 26. julija, dr. Lazar PETEK, 27. julija, dr. Stupar

SOBOTA, 28. julija, dr. Stupar NEDELJA, 29. julija, dr. Stupar

PONEDELJEK, 30. julija, dr. Lazar

TOREK, 31. julija, dr. Lazar SREDA, 1. avgusta, dr. Stupar

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

Od 28. julija do 29. julija, dr. Aleksander Uršič, Kidričeva 3, Titovo Velenje

DEŽURNI VETERINAR V ŠOŠTANJU:

Od 27. julija do 3. avgusta, Ivo Zagožen, dipl. veterinar, Vrtnjačke Banje, 7, Titovo Velenje, telefon: 857-732

GIBANJE P.

MATIČNI URAD VELENJE:

POROKI:

Miroslav Plantev, roj. 1959, elektrotehnik iz Arnač in Alenka

Glinšek, roj. 1965, elektrotehnik iz Arnač

Branko Goljuf, roj. 1963, viličar iz Titovega Velenja in Marjana Potočnik, roj. 1963, delavka iz Šoštanja

SMRTI:

Ana Mlakar, upokojenka iz Šmartnega ob Paki 13, roj. 1901

KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 26. 7. ob 18. in 20. uri KO TUJEC POKLIČE — ameriški, grozljivka.

Petek, 27. 7. ob 10., 18. in 20. uri MODRA LAGUNA — ameriški, melodrama. V gl. vl.: Brooke Shields

Sobota in nedelja, 28., 29. 7. ob 18. in 20. uri STEVARDESA IN GANGSTERJI — italijanski, akcijski. V gl. v.: Ursula Andres

Ponedeljek, 30. 7. ob 10. uri EROTIKA NA DELOVNEM MESTU — nemški, seksi komedija.

Ponedeljek in torek, 30., 31. 7. ob 18. in 20. uri EROTIKA NA DELOVNEM MESTU — nemški, seksikomedija.

Sreda, 1. 8. ob 10. uri VOJAKI BRONXA — italijanski, avanturistični.

Sreda in četrtek, 1., 2. 8. ob 18. in 20. uri VOJAKI BRONXA — italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Vic Morrow

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 28. 7. ob 18. in 20. uri MODRA LAGUNA — ameriški, melodrama. V gl. vl.: Brooke Shields

Nedelja, 29. 7. ob 18. in 20. uri KO TUJEC POKLIČE — ameriški, grozljivka.

Ponedeljek, 30. 7. ob 18. in 20. uri STEVARDESA IN GANGSTERJI — italijanski, akcijski.

Sreda, 1. 8. ob 20. uri EROTIKA NA DELOVNEM MESTU — nemški.

KINO DOLIČ

Petek, 27. 7. ob 20. uri KO TUJEC POKLIČE — ameriški, grozljivka.

KINO BRASLOVČE

Nedelja, 29. 7. ob 18. uri MODRA LAGUNA — ameriški, melodrama. V gl. vl.: Brooke Shields

Sreda, 1. 8. ob 20. uri STEVARDESA IN GANGSTERJI — italijanski, akcijski.

Oglašuj v
Našem času

OD HUDE LUKNJE DO RINKE • OD HUDE LUKNJE DO RINKE

Kaj me moti v Titovem Velenju?



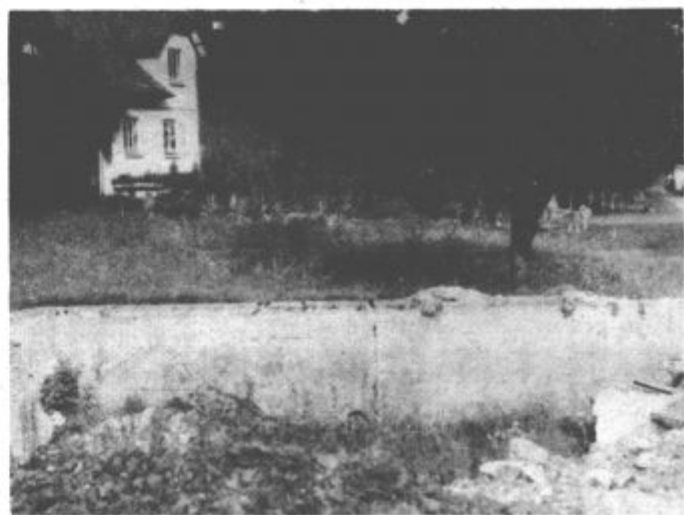
Ko se v teh poletnih mesecih sprehajate po Titovem Velenju, se vam ni treba posebej naprezati, da okoli sebe ne bi opazili stvari, ki še posebej bodejo v oči. Marsikaj je narobe še daleč časa, povzročitelji »grehov« so znani, z dobro voljo in velikim trudom, pa bi se napake dale odpraviti. Res pa je tudi, da je zadnje čase veliko tudi pobalinskih dejanj, ki jih nepridipravi s svojim neodgovornim početjem opravijo ponoči. V mislih imamo razbita svetila, izložbena okna, reklamne napise in podobno. Tudi posodam za smeti ne prizanesajo, kar kaže posnetek, napravljen pred dnevi na Prešernovi cesti.

Naštetimo nekatere nepravilnosti, ki nas najpogosteje motijo in za katere želimo, da jih v Titovem Velenju ne bi bilo:

- da nekatere zelenice ne bi ostajale nepokošene;
- da ne bi metali odpadkov na po urejeni okolici;
- da bi bile urejene tudi brežine ob Paki
- da bi bila končno rešena usoda hiš na Prešernovi 28 in Korški 2;
- da bi po končanih izkopih po mestu zelenice uredili nazaj;
- da ne bi več razbijali svetilk, reklamnih napisov ...
- da bi uredili tudi okolico kioskov;
- da bi vsi balkoni imeli lepo cvetje;
- da ne bi puščali starih avtomobilov na zelenicah;



Stavba, z vse prej kot primernimi stanovanjskimi pogoji, tudi za Vegradovo skladišče ni primerna, mestu pa nikakor ni v ponos.



POMEMBNIMALENKOSTI—Ljubno ob Savinji je lep kraj, tudi turistično znan, poznan po dobrih in marljivih ljudeh. Znan je daleč naokoli tudi po Flosarskem balu, ki ga letos pripravljajo že 24. zapored. Res je, da je balu v zadnjih letih pošla moč, letos pa so se odločili — drugače ali nič. In bo drugače.

Strnili so moči, bal bo dobil novo bogato vsebino. Toda na prireditvenem prostoru sta dva »bisera«, ki bi ju Ljubenci morali odeti v drugo barvo. Bazen, ki desetletje žalostno propada in propadajoča ter nevarna brv. Zaradi ugleda in varnosti bi morali poskrbeti zanj. Ne le turistični delavci, vsi skupaj. Pa čimprej.



ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega

Franca Čekona

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli tolažilne besede.

Posebna zahvala tovarišu Ivu Gorograncu, pevcem iz Vinske gore in kolektivu DO RLV Titovo Velenje.

Vsi njegovi



ZAHVALA

Ob bridki in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in brata

Alojza Cesnika

iz Šoštanja, Tovarniška pot 6

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom na tovariški poti, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja delovni organizaciji VEPLAS iz Titovega Velenja, Gasilskemu društvu TUŠ, Gorenju-TOZD Pohištvo, bolnišnici — Zdravilišče Topolšica, ELKROJU-TOZD Šivalnica Šoštanj, zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica, govornikom in duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: žena Marija, sin Primož, hčerka Magda z družinama in ostalo sorodstvo



VEPLAS, velenjska industrija plastike p. o.
Celjska cesta 35 c
TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja objavlja
prosta dela in naloge:

VODJA PRODAJE

pogoji: višješolska izobrazba ekonomsko-komercialne smeri ter 4 leta delovnih izkušenj iz omenjenega področja.

VODJA NABAVE

pogoji: višješolska izobrazba ekonomsko-komercialne ali strojne smeri ter 4 leta delovnih izkušenj na ustreznem področju.

GUMIREC II

pogoji: KV delavec papirniške stroke ter 1 leto delovnih izkušenj.

Delovno razmerje za navedena dela in naloge se sklepa za nedoločen čas s poskusno dobo določeno v Pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v roku 15 dni od objave na naslov VEPLAS, velenjska industrija plastike, Celjska cesta 35 c, Titovo Velenje.

O izbiri bomo prijavljene kandidate obvestili v roku 30 dni od poteka roka za sprejemanje prijav.



PRAVO JEZERO — V Titovem Velenju smo dobili nov prostor za kopanje. Velenjski rudnik je pregradil del Plevelovega jezera, v katerem je sedaj čista voda primerna za kopanje. To je vsekakor nova pomembna pridobitev na tem območju, kjer vztrajno raste novo rekreacijsko središče. V bližini, da spomnimo, so lepa teniška igrišča, ob večerih lahko posedite na vrtu nove restavracije Jezero, malo naprej pa so si mnogi občani uredili počitniške hišice.



RAZPRODAJE — Poletje se že počasi preveša v drugo polovico. Tudi vreme ni nič kaj poletno, zato je treba pravočasno spraviti s polic poletna oblačila in že razmišljati o jesenskih in zimskih. Kupljeni izdelki pa bodo seveda prav prišli prihodnje, upamo, mnogo boljše poletje.



SPREMENJENE TELEFONSKE ŠTEVILKE — V zadnjih dneh so imeli delavci PTT v Titovem Velenju veliko dela, saj so vključevali novo avtomatsko telefonsko centralo. Vsi telefonski naročniki v Titovem Velenju so dobili nove klicne številke, ki so bile objavljene v ČGP Delo. Žal, pa tega ni bilo dovolj za vse.



PODHOD IN MI — Pod Kidričevo cesto v Titovem Velenju so lani odprli podhod, ki povezuje središče Titovega Velenja z novo krajeno skupnostjo Edvarda Kardelja. Podhod so zgradili predvsem za večjo varnost pešcev. Zgleda, da nekaterim ni nič mar za varnost. Če jim je že vseeno zase, jim ne bi smelo biti za otroka. Pa tudi zelenica na sredi ceste je uničena.

Postaja milice Titovo Velenje

Raziskali več kaznivih dejanj kot lani

Na postaji milice Titovo Velenje so že izdelali varnostno oceno za letošnje prvo polletje, zato smo se odločili, da iz nje povzamemo nekaj najpomembnejših ugotovitev. Predvsem zato, da se bomo znali bolj samozaščitno obnašati, da bomo previdnejši in da bomo znali predvsem preprečevati, kajti še vedno je storjenih precej kaznivih dejanj, ki bi jih lahko preprečili, če bi se drugače obnašali.

Kako si razlagati najrazličnejše premoženjske delikte, vlome in tatvine? Včasih puščajo posamezniki predmete na mestih, ki storilca kar vabijo, da jih vzame: v avtomobilih puščajo vrednostne papirje, avtomobilov ne zaklepajo, stanovanja puščajo odprta, sprejemajo obiske oseb, ki jih niti dobro ne poznajo... Pri tem pa pričakujejo od miličnikov, da bodo vse nepridiprave tudi našli.

Ce tako ravnamo s osebo lastnino, kakšen je potem sploh lahko naš odnos do družbene? Miličniki pri nadzoru vratarstvih in čuvajskih služb pogosto naletijo na primere, ko vratarji ali čuvaji na delovnem mestu spijo, prihajajo na delo utrujeni in neprepani. Letos so s postaje milice v Titovem Velenju poslali v delovne organizacije 13 poročil o slabem varovanju družbenega premoženja, nekateri vratarji in čuvaji so bili pri spanju zaloteni že večkrat, še vedno pa jim zaupamo, da pazijo družbeno lastnino.

MANJ KAZNIVIH DEJANJ KOT LANI

Na postaji milice v Titovem Velenju so v letošnjih šestih mesecih obravnavali 596 kaznivih dejanj, kar je 2 % manj kot lani v enakem obdobju, raziskali pa so jih 69 %, 4 % več kot lani. Povečala so se kazniva dejanja s področja kazenskega zakonika SFRJ, teh je bilo kar 53, medtem ko lani le 4, vsa ta kazniva dejanja pa se nanašajo na prekupevanje z zlatim denarjem in tujo valuto.

Med ostalimi kaznivimi dejanji s področja KZ SRS pa so najbolj številne: velike tatvine, poškodbe tuje stvari, nezakonite vselitve, manj kot lani v enakem obdobju pa je tatvin in odvzemov motornih vozil.

Pri krvnih deliktih so narasla kazniva dejanja lažjih telesnih poškodb in hudih telesnih poškodb, tako lani kot letos je bil primer posebnosti hude telesne poškodbe, bil pa je tudi primer poskusa umora in umor.

Na področju gospodarske kriminalitete so narasla kazniva dejanja nedovoljene trgovine, nedovoljenega razpolaganja s stanovanji, bila pa sta tudi primera ponarejanja ali uničenja poslovnih listin, poneverbi, grabeža in neupravičeni uporabi.

Vlomi so pogosti zlasti v avtomobile, v zadnjem času pa še v stanovanja in stanovanjske hiše. In mar je še posebno zanimivo: vlomi

v stanovanja in stanovanjske hiše se pojavljajo podnevi, predvsem dopoldne, ko so lastniki odsotni. Pomembno vlogo pri preprečevanju teh kaznivih dejanj bi morali imeti zlasti sosedje, če opazijo, da se okrog „motajo“ neznane osebe.

Zelo pogosti so tudi krvni delikti, razne telesne poškodbe, ki so posledica kršitve javnega reda in miru ali medsebojnih obračunavanj — poravnave starih računov, ki se tragično končajo. Pri tem pa so miličniki razočarani zaradi slabega sodelovanja gostinskega osebja z njimi. Zelo pogost je pojav, da miličnikov ne kličejo, ker se gostinci bojijo, da bodo prijavljeni sodniku za prekrške zaradi točenja alkoholnih pijač vinjenim osebam. Da je točenje alkohola tem, pa tudi mladoletnikom še vedno prisotno, kaže tudi podatek, da je kršitve javnega reda in miru storilo 156 oseb pod vplivom alkohola.

Pri ostalih prekrških pa so na postaji milice zabeležili največ kršitev s področja zakona o evidenci in nastavitvi občanov, zakona o orožju in zakona o osebnih izkaznicah.

KAKŠNA JE VARNOST V CESTNEM PROMETU?

V letošnjih šestih mesecih se je na našem področju zgodilo 58 prometnih nezgod, s smrtnim izidom 4, v katerih so bili tudi štirje mrtvi, v sedemnajstih prometnih

nesrečah se je hudo telesno poškodovalo 25 oseb, 34 prometnih nesreč pa se je končalo s 52 lažje telesno poškodovanimi osebami, tri prometne nesreče pa so se na srečo končale le z materialno škodo.

V 41. primerih so povzročitelji prometnih nezgod vozniki osebnih vozil, 8 kolesarjev in voznikov kolesa z motorjem, 3 vozniki tovornjakov, dva voznika avtobusov, dvakrat sta nesrečo povzročila pešca, enkrat pa voznik motornega kolesa in traktorist.

Sodniku za prekrške so predali v obravnavo 275 oseb, 30 jih je ostalo brez voznškega dovoljenja, kar 460 oseb so mandatno kaznovali (bo kaj pomagalo?), 17 je bilo odvzemov prometnih dovoljenj, 205. so izdali samo listke in jih tako opozorili, osemkrat pa so izvedli radarsko kontrolo.

GOVORICE

Med ljudmi je prisotnih tudi veliko najrazličnejših komentarjev, polresnic ali neresnic na račun obnašanja v posameznih delovnih organizacijah, posameznikov... Preverjanja so pokazala, da te govorice širijo posamezniki, ki so blizu okoljem, na katere se te govorice tudi nanašajo. Tako želijo spodbuditi dvom v sposobnost vodenja posameznikov ali organov. Zato bi morali bolj paziti na te pojave, kajti pri preverjanju so ugotovili, da je šlo v večini primerov za zlonamerne laži.

V PONEDELJEK NA VELENJSKI TRŽNICI

Kakšne so cene?

Precej sadja in zelenjave tudi ta ponedeljek!

Paradižnik so prodajali po 100 dinarjev, dobili ste ga tudi po 50, samo da je bil po kvaliteti res bolj »polovičen«, kumare so po 80 dinarjev, stročji fižol po 120 in 140 dinarjev, papriko dobite že za 120 dinarjev, 150 in 160 dinarjev, najdražja pa velja kar 200 dinarjev, čebula je po 70 in 80 dinarjev, korenje po 100 dinarjev, krompir po 50, 60 ali 70 dinarjev, česen po 250

dinarjev, solata po 80, rdeča pesa velja ravno toliko, bučke so pa po 60 dinarjev za kilogram.

Med sadjem je največ lepih breskev. Ponujajo pa jih po 80 in 100 dinarjev, jabolke so po 100 in 120 dinarjev, hruške po 100 in 140 dinarjev, lubenica po 80 in 100 dinarjev, marelice so ponujali po 100, 120 in 140 dinarjev, za kilogram suhih sliv pa je bilo potrebno odšteti 120 dinarjev.



Velika materialna škoda

Dvakrat gorelo

Tudi najstarejši ljudje ne pomnijo tako slabega poletja, kot je letošnje. Skoraj ni dneva, da ne bi bilo oblačno, v zadnjih dneh pa skoraj vsak dan tudi dežuje. Deževje pogosto spremljajo močno grmenje s strelo, pa tudi

toča nam ni prizanesla. Ta je že doslej povzročila veliko škodo. Tudi strela ne prizanaša nikomur.

Pred tednom dni je kar dvakrat udarila. Najprej je nekaj po 15. uri zagorelo v Topolski 107, pri De-

lopstovih. Požar se je hitro razširil na celotno gospodarsko poslopje. Kljub temu je domačim in sosedom, ki so se jim kasneje pridružili še gasilci, uspelo rešiti iz gorečega poslopja deset glav živine, nekaj več kot 70 zajcev, zgorelo pa je nekaj kmetijskih strojev in približno 40 ton lanske otave in letošnjega sena, tako da je materialna škoda precejšnja. Zaradi hude vročine so se začele topiti tudi rulete na stanovanjski hiši.

Vsi, ki so reševali kar se je rešiti dalo, so imeli zelo težko delo, saj je tudi med reševanjem vlivalo kot iz škafe, močno bliskalo ter gmelno. Že pred samim reševanjem pa so imeli gasilci smolo. V Šoštanju so bile namreč zapornice zaprte, zaradi česar so izgubili dragocene minute.

Gasilec požara pri Delopstovih še ni uspelo zadušiti, ko so jih znova poklicali. Tokrat se je rdeči petelin »oglasil« v Paki 58, kjer je strela udarila v zapuščeno stanovanjsko hišo Jožeta Drena, ki sedaj živi v Škalah. Tudi tu je požar povzročil precejšnjo škodo.



Zanke in uganke

Stara navada je, da želimo z avtomobilom čim bližje cilju. Še posebej, če je ta cilj trgovina. Toda, če ste že želeli, ustavite svojega konjčka kdaj pred Ljubljansko Namo v Titovem Velenju, ste gotovo imeli precejšnje težave. Ta ugotovitev velja za dneve, ko imamo veliko časa za nakupe. Tedaj se je kar težko najti parkirni prostor ali pa se prebiti naprej na glavno cesto. V »starih časih« je bilo veliko bolje, ko je bil mimo te velenjske veleblagovnice enosmerni promet. Danes pa...

Kaže, da tudi nihče ne pomisli, da bi parkiral svoje vozilo na velikem prostoru pred novo pošto. Sicer pa marsikje zapirajo središča mest za motorna vozila, pri nas pa morajo biti čim bolj prisotna.